

Zdravíme
Angellu Kavinovou
z New Yorku

50 centů

TELEFONY:
(708) 749-1891
(708) 749-1898

6426 WEST
CERMAK ROAD
BERWYN, IL.
60402

(USPS 002670)

DENNÍ HLASĚTĚL

THE OLDEST CZECHOSLOVAK DAILY NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

Czechoslovak Daily Herald

VOL. XCVIV

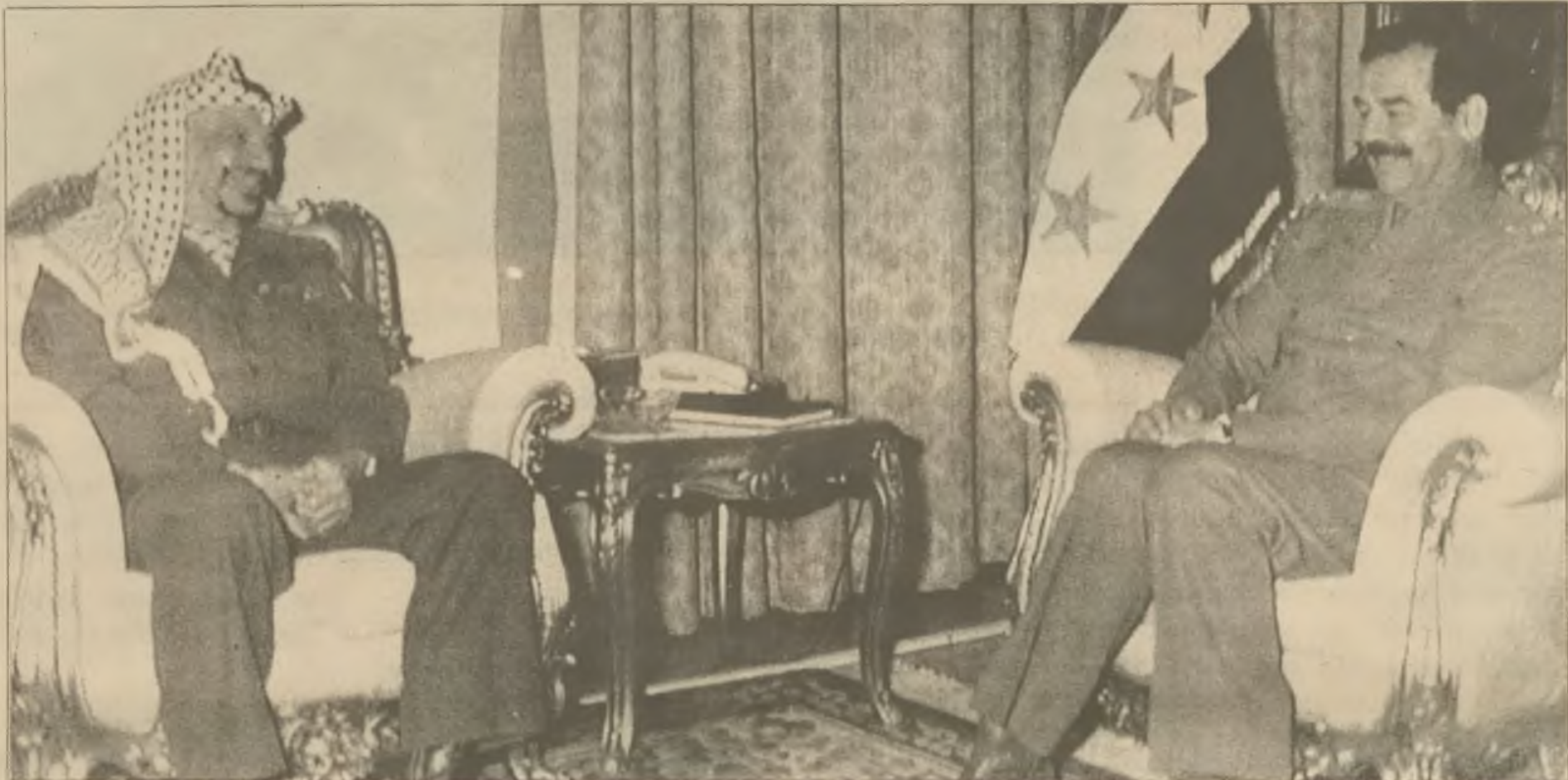
SECOND CLASS
POSTAGE PAID AT
BERWYN, ILLINOIS

Established 1891

ČTVRTEK 17. LEDNA 1991 · Čís. 5

THURSDAY, JANUARY 17, 1991

Yasser Arafat (vlevo) s irackým prezidentem Saddam Husseinem v Bagdadu. Arafat řekl, že palestinské vojsko nebude bojovat v blízkosti irackých vojsk když bude válka. Mnozí očekávají vlnu palestinského terorismu na Středním Východě a dále.

Dvojí standard: Svoboda pro Kuwait a co pro Balty?

Mike Blair

Na začátku minulého roku malinké republiky Litva, Lotyšsko a Estonsko, když vyhlásily svou nezávislost na Sovětském svazu, staly se ve Spojených státech běžnými slovy.

Nyní, když jejich osud byl většinou zapomenut, staly se figurkami ve snaze presidenta George Bushe a jeho pomocníků, aby dostaly Spojené státy do války s Irakem schválené OSN. Příčinou je invaze a anexe Kuwaitu.

Spotlight se dověděl, že Bushova administrace opatřila svaly sovětskému presidentovi Michailu Gorbačovi v jeho úspěšné námaze, aby zástupcům tří baltických republik byla zabráněna účast na pařížské "mírové" konferenci.

Obratem Bush obdržel Gorbachovu podporu pro resoluci OSN, která dává Iraku lhůtu, aby vyklidil Kuwait, anebo čelil vojenské akci, což znamená posláni tisíců mladých amerických vojáků a

Pokrač. na str. 4

Liberalismus již léta neměl žádný nový nápad

R. Emmet Tyrrell, Jr.

Washington, 19. pros. - Dámy a pánové, chci se veřejně omluvit Michaelu Kinsleymu, komickému géniovi a kouzelníku Liberalismu. Jeho posudky hospodářství se ukázaly být správné. Předpověděl ekonomický úpadek v roce 1983 a 1984. Totéž předpověděl na rok 1985 a 1986. V roce 1987, po poklesu akciového trhu byl obzvláště důrazný, a po další tři roky dělal své hrozné předpovědi s obdivovatelnou pravidelností.

Tak tady jsme - hospodářský úpadek nastal. Měli jsme poslouchat Michaela.

A co se toho týče, naše uši měly být nastaveny tuctům a snad i stovkám jiných kritiků v sdělovacích prostředcích (media), kteří již 10 let se dívali na americkou ekonomii se špatnými předtuchami. Varovali že hospodářství je v neshodě, že se nemá vyvíjet tlak na Sovětský svaz závoděním ve zbrojení, že

Pokrač. na str. 5

Československo a půjčka od IMF

Jaroslav Moudrý

Reportér vydavatelství The Wall Street Journalu ze dne 8. ledna přinesl tuto zprávu:

Washington - D.C.

Mezinárodní měnový fond schválil půjčku ve výši 1.78 bilionů dolarů pro Československo, aby bylo této zemi pomoci v generální opravě její ekonomie a aby byla schopna čelit vyšším cenám oleje. Fondy IMF se skládají z 883 milionů úvěrů, aby bylo pomoci dříve ústředně plánované československé ekonomii a z 900 milionů v půjčkách, které mají pomoci zemi k zaplacení dovozu nutných pohonných látek.

Československo, či jak je nyní známo Česká a slovenská federální republika a ostatní východoevropské země, byly obzvláště tvrdě zasaženy růstem cen oleje od vypuknutí iracké krize dne 2. srpna m.r. Československo se musí také vypořádat s méně příznivými podmínkami obchodu dovážené energie, neboť Sovětský svaz, jakožto tradiční dodavatel oleje a plynu, zakládá nyní svůj vývoz na západních měnách a cenách.

Toto je po prvé kdy Československo užilo IMF financování. Země, která v

Pokrač. na str. 5

Z Boží vůle - Československo

Washington, D.C., dr. A.K.S.

Pýcha člověka přesahuje meze rozumu. Pro mne byla největším překvapením neschopnost průměrného člověka v Čechách pochopit přímý zásah Boží do denních záležitostí člověka v osvobození Československa a jiných středoevropských národů od jha porobení bolševickým impériem Sovětského svazu. Kostely jsou navštěvovány hrstkou věřících s vírou nezlomnou, v oddanosti k Bohu, přirovnatelnou k víře prvních křesťanů v pagánském Římě. Budoucnost celého národa závisí na modlitbách těchto několika skutečných hrdinů v utkání s bolševickým goliášem.

Národ československý je povinen být svědkem Boha a jeho milosti na podílech světových shromáždění. Prozatím jejich největší starostí je, jak brzo mohou dosáhnout životní úrovně vyspělých průmyslových zemí západní Evropy.

Zapomněli na nutnost osvobození svých bratří, sousedů - Podkarpatské Rusi a Ukrajiny. Navíc, celý Sovětský svaz je na pokraji nebezpečí krvavé anar-

Pokrač. na str. 4

Kdysi tu s námi žili

PhDr. Jan Jirásko - rfe

Příroda k nám už zase byla nemilosrdná. Podzim kdy stromy shazovaly listí, mizela zeleň trávy, malebnost léta nahradily ostré kontury podzimu a nyní tuhá zima. Prostě holá pravda bez příkras. Pravda o zuboženosti naší země.

Ptáte se, co mám na mysli, těch ekologických strašení přece už bylo a je dost! O devastaci přírody mi teď skutečně nejde, spíše o kulturu našeho životního stylu, konkrétně: o židovské hřbitovy. Jeden z pražských je dobře udržovanou památkou světového významu, ale stačí zajet několik desítek kilometrů za hlavní město a obraz se prudce promění. Např. byli jsme v Dolním Cetně na Mladoboleslavsku. Na křížovatce nad obcí socha nepoznatelného svatého, bez rukou a obličej je trčí do prostoru - urážka křesťanství. S ní se přes údolí, na protilehlém konci obce snoubí zbídačelý židovský hřbitov, urážka hebrejství. Přes léto zavalený vegetací, splývá s lesem, ale podzim ho obnaží. Vlastně si to už dovedete představit: náhrobky zurážené a pokácené, kopřivy, přerostlá tráva, bláto, liány popínavých rostlin ke korunám stromů, v něž se změnily kdysi ozdobné keře. Zřícená obvodová zeď, prohnítlá střecha a zcela rozrušené zdivo hřbitovního domku. Zde odpočívá Vojtěch Fried dlouholetý starosta obce cetenské, jak oznamuje česky psaný nápis na ležící stéle náhrobku - a vedle jsou potupeny další desítky mrtvých. Je to věru podivný odpočinek. Kdysi tu s námi žili, byli jedni z nás, nyní totálně zapomenuti. Cetenský nehřbitov není výjimkou, znám několik dalších v obdobném stavu. Například hořický: rozbité urny, v popelu členů továrnické rodiny vybírali uličníci neshořelé kousky kostí a podobně.

Mnohem lépe na tom je žid. hřbitov v Ml.Boleslavi, donedávna tu o hroby pečovaly dvě velmi staré paní, sekaly trávu, odklízely spadlé větve. Ale stín zapomnění se snaží i zde. Kdo kromě kroužku zasvěcených ví, že je zde pohřbena proslulá osobnost pobělohorské éry, bankéř Jakub

Bassevi, prapředek současného amerického spisovatele Bassevise Singera, nositele Nobelovy ceny? Kdo nepřečte hebrejské nápisy v chátřejícím kameni, nemůže jeho náhrobek najít, zatímco u hrobu jeho ženy na pražském starém židovském hřbitově se zastavuje každá výprava. A kdo z mladších občanů padesátitísícové Mladé Boleslavi ví, co vlastně může tam za starou zdi a pod korunami vysokých stromů na kraji města nalézt?

Něco tu nehraje. Původně jsem se domníval, že veškerou tu bídu žid. hřbitovů mají bezprostředně na svědomí ctnostní marx-leninci, vladařící zde v minulosti. V obecném smyslu jistě ano, vždyť jejich tlak byl za vším. Pak jsem se ale dozvěděl, že správa těchto objektů byla vyňata z pravomoci nár. výborů a převedena pod patronaci Židovské náb. obce. Krok patrně dosti rafinovaný - "neposkytnu podmínky a prostředky, ale tíhu odpovědnosti přenechám". Nechci být nespravedlivý, ale přece jen se vnučuje otázka: Udělala Židovská obec skutečně vše, co bylo v jejich silách pro místa posledního odpočinku lidí, kteří pomáhali vytvářet tuto zem?

At' už je to jakkoliv, domnívám se, že

žid. hřbitovy nelze zrušit a zlikvidovat jako těšnovské nádraží v Praze. Jsou tu a na vysvědčení naší kulturní zralosti nám v příslušné kolonce zatím piší "nedostatečnou".

svých podmínkách v přijímání nových žáků. Tento plán byl přijat v září a tím končila politika přísné segregace. Asi 205 z celkového počtu více než 2 tisíc "bílých" veřejných škol rozhodlo se k integraci.

Policejní důstojníci ve Vilnius v Litvě oddělily Litevce dožadující se nezávislosti od těch, kteří nadále chtějí být závislí.

Zprávy ZE SVĚTA

MOSKVA - SSSR

Mluvíci polského ministerstva zahraničí podal zprávu o obnově polsko-sovětské konference o navrhnuté smlouvě, která má dojednat podmínky průchodu sovětských vojsk Polskem. Značná část sovětských sil se stále nachází v bývalém Východním Německu". Také oznámil, že v důsledku nepřítomnosti smlouvy, Polsko v pondělí zastavilo vlak Rudé armády, který se pokoušel odvézt vojenské oddíly a zařízení z Německa.

JERUSALEM - IZRAEL

Izrael deportoval čtyři Palestiňany z Pásu Gazy do Libanonu a provedl tak rozhodnutí armády, které minulý měsíc vznítily kritiku Izraele v Bezpečnostní radě OSN. Tito čtyři byli obviněni z podněcování výtržností. Jsou to vůdcové fundamentalistického hnutí Hamas, které bylo asi před půl druhým měsícem viněno za zabití tří Izraelitů.

BĚLEHRAD - JUGOSLAVIE

Jugoslávská vláda nařídila své armádě, aby okamžitě odzbrojila všechny vyzákoněné polovojenské organizace s tvrzením, že by mohly vypuknout ozbrojený konflikt mezi hádajícími se republikami a národnostními skupinami.

PRETORIA - JIŽNÍ AFRIKA

Začátkem nového školního roku, poprvé v historii Jižní Afriky, černí studenti začli navštěvovat "bílé" veřejné školy. Vládní plán dovoluje školám, aby si samy rozhodly o

PORT-AU-PRINCE-HAITI

Civilní vláda v Haiti se opět uchopila kontroly a hlavní město Port-au-Prince bylo klidné hned druhý den po nepodařeném puči a jemu následujícím výtržnostem, při kterých bylo zabito alespoň 40 lidí. Puč, vedený dřívějším šéfem milice za režimu vyhnání diktátora Duvaliera, byl potlačen vládními vojáky, kteří vtrhli do národního paláce.

Zprávy AMERICKÉ

DETROIT - MICHIGAN

GM (General Motors) zaznamenal ve čtvrtém čtvrtletí ztrátu 1.4 bilionů dolarů, jak oznamují analytici, což je téměř všechno, co představovalo operační výdělky firmy v roce 1990. Některé předpovědi říkají, že GM může zůstat v roce 1991 v rovnováze či dokonce mít další ztrátu.

DETROIT - MICHIGAN

Výrobci automobilů ve Spojených státech klopytli ve svém podnikání v roce 1990 a zaznamenali nejhorší výsledek od roku 1983. Celkový prodej automobilů a lehkých nákladních vozidel byl hlášen ve výši 13.8 milionu kusů, což je o 5.1% méně než v roce 1989.

NEW YORK - N.Y.

Počet nezaměstnaných stoupl z 5.9% v listopadu na 6.1% v prosinci, nejvyšší číslo od června 1987. Vzdor velmi rozšířeným a těžkým ztrátám pracovních příležitostí, národohospodáři odhalili znamení, že začátek návratu k lepšímu lze očekávat v polovině roku.

Czechoslovak Daily Herald

DENNÍ HLASATEL

Established 1891

6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898

Second class postage paid at Berwyn, Illinois
Published Tuesdays, Thursdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):

UNITED STATES		CANADA (in US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$25.00	\$15.00	3 months \$ 35.00	\$18.00
6 months \$42.00	\$25.00	6 months \$ 55.00	\$30.00
12 months \$80.00	\$42.00	12 months \$100.00	\$52.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vztýčky s uveř' enými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zaslané články. Zaslané rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

OVERSEAS in US Dollars

3 months \$ 38.00	\$32.00
6 months \$ 70.00	\$35.00
12 months \$125.00	\$65.00

Lidé se shromáždili v blízkosti nouzových barikád v Rige po tom, co se šířily řeči o tom, co se stalo v Litvi přes weekend.

Resignace naznačuje, že nadchází nebezpečná doba

Rowland Evans a Robert Novak

Washington, 21. prosince - Nebezpečná mezera v informacích mezi Bushovou administrací a politikou společenského pozdvižení - revoluce v Sovětském svazu se stala zřejmou s ohromující resignací Eduarda Ševarnadze.

Ševarnadze byl kličem, vážícím presidenta Bushe totální podporou k Michailu Gorbačovovi. Tento svazek byl oslaben nejenom odstoupením Ševarnadzeho, ale i jeho výrazně upřímným varováním, že Gorbačovův režim klesá do "nadcházející diktatury".

Ve světle tohoto varování sovětského vůdce, nejvíce respektovaného na Západě, nevyklučuje z toho Gorbačova, stává se Bushův plán - poslat potraviny a technickou pomoc novému diktátoru v ceně několika bilionů, méně splnitelným. A Oválná kancelář (v Bílém domě úplně ohromená odstoupením Ševarnadzeho, se musí znovu rozhodnout, jaké stanovisko zaujmout. Rozhodnutí Ševarnadzeho, podle informovaných, je svázáno s událostmi v jeho rodné Gruzii (Georgia), avšak je jasné, že je také otfesen Gorbačovovou aliancí se základnou mocí, spojující kádry komunistické strany tvrdé linie, s vojskem a policejním sborem KGB. To může nakonec pohltit Gorbačova samého. Nebo by ho skupina tvrdé linie mohla použít za nominálního vůdce protireformního a protinárodnostního hnutí. To se protiví pohnutým slovům Ševarnadzeho, že "budoucnost patří demokracii a svobodě".

Bushovo rozhodnutí před pouhými dvěma týdny - zrušit obchodní omezení, uvalené dodatkem Jackson-Vanika a schválit technickou pomoc, což by vyžadovalo formální nález sovětské "mimořádné situace (emergency)", bylo ostře kritizováno již dávno před útokem Ševarnadzeho na začátku vynořujícího se diktátorství. Senátor Byll Bradley, vedoucí demokratický specialista na hospodářské vztahy mezi Spojenými státy a Sovětským svazem se o tom hněvivě vyjádřil, že to přišlo v "nevhodnou dobu".

Jestliže tehdy "nevhodné", mohlo by se to teď stát nepřijatelným. Presidentovi rádcové teď vědí, že předpovídání toho, co by se mohlo stát zítra v zastíněném sovětském světě, je nemožným uměním. Bush, který zoufale chce podepřít a udržet Gorbačova možná vážně podceňuje rychlost, s jakou upadá perestrojka a glasnost. Je-li tomu tak, musí se americká politika rychle přizpůsobit.

Bylo to ústřední hrozbou, obsaženou ve výmluvných slovech k sovětskému shromáždění zástupců lidu: "Jestliže utvoříte diktátorský režim", řekl, "nikdo nemůže říci, kdo se stane diktátorem" - odvolává se na rostoucí moc protireformistů tvrdé linie.

Příčiny odstoupení Ševarnadzeho se všechny točí kolem jeho hlavních obav, že síly politického potlačování nabývají pudy tak rychle, že nemohou být zastaveny. Ví, že jeho rodná Gruzie bude prvním terčem násilné politické represe. Ze všech sovětských republik, nyní se dožadujících nezávislosti na Moskvě, je to Gruzie, kde pravděpodobně nejdříve propukne protinárodnostní násilí sovětské policie a vojska.

Stalo se tak v dubnu 1989, když Ševarnadze byl v zahraničí. Asi dvacet Gruzinců bylo masakrováno v hlavním městě Tiflisu (Tbilisi) - zabito plynem a naostřenými rýči. Mlčel, ale ví se dobře, že byl nanejvýš pobouřen.

Celá rodina Ševarnadzeho - jeho syn, dcera a tři vnoučata - žije v Tiflisu. Rodinné kořeny sahají zpět do mnoha generací. Jestliže odhady Státního Departmentu a CIA jsou správné, že daleko krvavější exploze než v roce 1989 může nastat kdykoliv v Moskvu nenávidějící Gruzii, kde to vě, Ševarnadze by se mohl octnout v nesnesitelné situaci: buďto by se vzdal funkce, zuře nad režimem Gorbačova, nebo by byl považován za zrádce své vlasti.

Je také známo, že Ševarnadze byl podrážděn, když Gorbačov poslal Jevgeniho Primakova na světovou diplomatickou cestu, aby našel mírové řešení pro Perský záliv. Myslel, že Primakov ho předešel, a v té době bylo mnoho řečí o tom, že Gorbačov chce udělat Primakova svým zahraničním ministrem.

Jestliže okolnosti resignace Ševarnadzeho znamenají, že Spojené státy se neodvážejí pokračovat ve své snaze podpírat Gorbačova, signalisuje to také nebezpečnou dobu v budoucnosti pro státy ve východní Evropě, zvláště pro Polsko. Polská armáda umístila teď své nejlepší vojsko na východních hranicích se Sovětským svazem, aby zadržela invazi uprchlíků, ne vojenský útok.

Čím rychlejší bude rozpad Sovětského svazu, tím větší budou obavy, že miliony sovětských občanů se budou snažit uprchnout na Západ. Pro George Bushe je to momentem pro střízlivé překalkulování.

Přel. mmj Conservative Chronicle, 1-2-01

WASHINGTON - D.C.

Pod titulkem "Bush zůstává klidným" rozebírá ve Wall Street Journalu ze 7. t.m. Gerald F. Seib psychologický stav presidenta Bushe. Ve vyčerpávající byt' i poměrně krátké studii rozebírá příčiny Bushových úvah, jednání a rozhodování. Píše, že "v době pěti měsíců od iracké invase pan Bush, jakožto své vodítko, přelétává stránky historických knih, zejména těch, které se zabývají historií druhé světové války. Zdá se, že tento proces kombinovaný se vzpomínkami svých vlastních zkušeností z druhé světové války, těžce ovlivnil presidentovo myšlení". "Pan Bush ve svých veřejných poznámkách stále se zvětšenou mírou dochází k úzké době mezi krizí v Perském zálivu a druhou světovou válkou. Opětovně přirovnává Saddama Husseina k Adolfu Hitlerovi a tvrdí, že iracký vůdce musí být zastaven nyní, což svět opomenul učinit Hitlerovi ve třicátých letech. (Pozn. přek.: Jednou z největších oper Hitlera by i statisíce organisovaných a nacisticky uniformovaných Američanů německého původu, jak o tom svědčí často ukazované záběry filmových týdenních žurnálů, o podpoře osobností jako byl Charles Lindberg či finančníci jako Wallenberg ani nemluvě)...."

"...Tendence pana Bushe v tažení paralel mezi dnešní situací a druhou světovou válkou znepokojuje některé analytiky, kteří se obávají, že toto srovnání daleko zvětšuje důležitost Iraku a proto může vést k válce".

"Ted Galen Carpenter, analytik v Cato Institutu, který argumentuje proti vojenské intervenci na Středním východě, říká: "Aplikace těchto lekcí ve scénáři Třetího světa v devadesátých letech nejen že nemá žádného významu, ale může nebezpečně uvést v omyl. President Bush a jeho poradci myslí, že Irak je funkčním ekvivalentem rozpínavého nacistického Německa. Tímto způsobem můžeme být zavlčeni do konfliktu, jímž velmi málo rozumíme..."

BOSTON - MASS

"Bank of New England" byla převzata FDIC v důsledku oznámení bostonské holdingové společnosti, že je ve čtvrtém čtvrtletí v nebezpečí ztráty 450 milionů dolarů, čímž je ve skutečnosti insolventní. FDIC, která doufá, že se jí podaří prodat jednotky bankovního domu, dal injekci dvěma největším v částce 750 milionů dolarů. Tento bankovní dům se stal první větší bankovní obětí panující hospodářské ochablosti (recese).

FDIC (Federal Deposit Insurance Corp. - Federální vkladní pojišťovací spol.) se ujala kontroly banky, jejíž základní kapitál je 13.2 biliony dolarů, 7.7 bilionů aktiv a 1.1 bilion v hodnotě Maine National Bank. Regulátoři se dali do práce v neděli ihned po té, co vkladatelé se srotili ve snaze vyzvednout své vklady, když potíže banky vešly ve známost. Federální úředníci doufají, že jejich rychlá akce v první větší bankovní krizi v současné recesi zastaví pokles důvěry v bankovní systém. Opatření mají za účel ochránit všechny vkladatele od ztrát, dokonce i ty, kteří mají uloženo u jednoho ústavu více než je limit 100 tisíc dolarů. The Bank of New England se stala insolventní, když ztráty, hlavně z půjček na nemovitosti, vyčerpaly její rezervní kapitál. Podobně insolvence Connecticut Bank & Trust bylo způsobeno částečně ztrátami v půjčkách a zhroutil se Maine National bylo vinou její neschopnosti platit FDIC, jak je požadováno zákonem, její částku dluhů vzniklých ve spojitosti s pádem jejich dvou sesterských bankovních domů. Bank America a Bank One uvažují o možné akvizici insolventních jednotek Bank of N.E. od FDIC. Ještě další společnosti mají zájem. Zhroutil se tohoto bankovního domu naznačuje, že to nejhorší čeká na ostatní banky v Nové Anglii, zejména potrvá-li dnešní hospodářská ochablost delší dobu. Akcionáři Bank of England byli úplně zničeni bankrotem banky a držitelé dlužebních úpisů ztratí téměř veškeré své investice.

WASHINGTON - D.C.

Očekává se, že poštovní první třídy bude stát od 3. února 29 centů, ale pravděpodobně zasilání některých účtů bude stát pouze 27 centů.

Peníze jsou dobrým sluhou, ale špatným pánem.

- Francouzské přísloví

*

žen na smrt, za účelem osvobození panství z oleje bohatého šejka a vrátili moc do rukou nekřesťanský bohatého šejka Jabir al-Ahmad al-Jabir al-Saabah s početnými ženami, na jeho diktátorský, nedemokratický trůn.

Je zajímavým poznamenat, že Kuwait je menším (v počtu čtverečných mil), než každá ze tří malinkých baltických republik, které všechny byly demokraciemi, než byly přepadeny a anektovány Sověty během druhé světové války.

Historikové XX. století jsou zmateni důvody Bushovy administrace, když poslala statisíce amerických vojáků na možnou smrt v Perském zálivu, protože Irak vtrhnul a anektoval středovýchodní mikrostat - a při tom zcela ignoruje skutečnost, že Sověti stejně brutálně napadli baltické republiky, anektovali a okupovali je 45 let.

Šoupání nohou za zavřenými dveřmi. Sesazený vládce Kuwaitu a jeho reprezentanti byli vítanými hosty v Bílém domě, ale na začátku roku, litvinská předsedkyně vlády Kazimiera Prunskiene, musela užít ke vstupu do Bílého domu zadního vstupu vyhrazeného pro služebníky.

Dodatkem, ačkoliv 10 administrací Spojených států, jedna za druhou odmítly uznat legitimitu sovětských anexí a okupací baltických států, Bushova administrace neposkytla žádné z těchto tří republik ani diplomatické uznání, aby udržela jejich hnutí za nezávislost.

Většina světa skočila do pozoru a účastnila se embarga proti Iraku, posvěceného OSN a přesto úřední Washington a téměř každá západní vláda věnovala jen malou pozornost, s výjimkou nějaké poznámky, když Gorbačov poslal tanky do Litvy, aby zardousil její hnutí za nezávislost a připravil hospodářskou blokádu, která měla za účel, aby vyhladověl a vymrzl Litvinec do podrobení se.

Pomoc Baltiku znemožněna.

V červnu minulého roku byla v senátě předložena osnova zákona, který měl opatřit 10 milionů přímé hospodářské pomoci všem třem baltickým republikám. Mimoto senátor Robert Byrd (dem. W.V.) navrhl další způsob, jak pomoci Litvě a to opatřením dalších 15 milionů dolarů, které měly pomoci soukromému hospodářskému vývoji v baltických státech.

Pomoc byla schválena senátem, ale když přišla do Domu, byla zasypana pytlí písku hrstkou vlivných kongresmanů, zejména repr. Lee Hamiltonem (dem. z Ind.) a repr. David Obey (dem. z Wis.). Hned nato návrhy byly dány od acta.

Jeden z příslušníků vnitřního kruhu oficiálního Washingtonu, popsal rozudek smrti vydaný Domem na navržené osnovy: "Obtěžovalo by to Gorbačova a také by to mohlo narušit jeho vyjednávání s Balty. Bylo by také velmi zatěžko poslat pomoc či investice přímo, neboť by bylo obtížné najít pravé bankovní spojení, kontakty a pod."

A tak 25 milionů dolarů pro tři svobodu hledající republiky bylo odstraněno z národního rozpočtu 15 bilionů určených pro zahraniční pomoc. (Pozn. překl.: Egypt, kde nikdy nebyla a také asi nebude žádná demokracie, dostal jen za svou ústní a hlasovací podporu soukromého dobrodružství pana Bushe v Perském zálivu 10 bilionů dolarů - mimo výše zmíněnou částku z rozpočtu, jako úplatek. Ovšem další úplatek v částce 3 bilionu dolarů dostává Egypt pravidelně každý rok od doby "slavné úmluvy v Camp David" za to, že uznává existenci izraelského ministátu, střediska světového sionismu, který přejmul úlohu nacistického Německa a území mezi Vislou a Rynem, kde se tradičně rodila otrava světa. Myslí-li si někdo, že to lidé ve světě Americe zapomenou, pak se hrozně mýlí, neboť Spojené státy kopou okolo sebe v mezinárodní politice jako nepřičetný mezek.

Mezitím sovětské tanky řinčí ulicemi Vilna hlavního města Litvy. (Pozn. překl.: V těchto dnech shodil přítel pana Bushe, rezník jménem Gorbačov, parašutisty na všechna hlavní města baltických států. Baltické státy mají dohromady asi 8 milionů obyvatel. Zřejmě někdo někde by měl vyhledat pro sebe pomoc u psychiatrického odborníka).

John Budris, který je reportérem pro Národní veřejné radio z Litvy, nedávno poznamenal: "Toto bude rok, ve kterém on (Gorbačov) se vezl v tanku ulicemi Vilna do Osla (aby přijal Nobelovu cenu míru)".

(Spotlight z 24. prosince 1990, str. č.12-13.)

Přel.: J.M.

chistické konvulze či nového bolševického teroru, v obou případech s výsledkem možného nového antisemitického pogromu v rozměrech porovnatelných pouze s pronásledováním židů v nacistickém Německu. S předtuchou přicházející pohromy, obyvatelé židovského původu, i.e. 1.5 miliónu sovětských občanů spěchají odejít do zemí, které jsou připraveny poskytnout jim ochranu. Bohužel, srdce národů, s výjimkou Izraele a Ameriky jsou utvrzená. Je Československo připraveno pomoci uprchlíkům ze Sovětského svazu, jejich sousedům podkarpatským Rusínům a Ukrajincům?

Boží požehnání bylo přineseno národům světa skrze národ židovský.

"Vás se týkají zaslíbení proroků i smlouva, kterou Bůh uzavřel s vašimi otci, když řekl Abrahamovi": v tvém potomstvu budou požehnány všechny národy na zemi".

S božím požehnáním národům přichází zodpovědnost těchto národů vůči národu židovskému, jímž je Bohem předurčeno dožít se, jako národ, návratu druhého příchodu Ježíše, příchodu Mesiáše:

"Bůh nezavrhl svůj lid, který si předem vyvolil. Nevíte z Písma, jak si Eliáš Bohu naříká na Izrael? Hospodine, proroky tvé pobili a oltáře tvé pobořili, já jediný jsem zůstal a také mně ukládají o život. Jakou však dostal odpověď? "Zachoval jsem si sedm tisíc mužů, kteří nesklonili kolena před Baalem. A tak i nyní je tu zbytek lidu vyvolený z milosti. Když z milosti tedy ne na základě skutků - jinak by milost nebyla milostí".

Rimanům, 11,2-6

Je předpověděno, že židé se vrátí k Bohu Nového Zákona s křesťanstvím, přístupným plnému počtu pohanů:

"Abyste nespolehali na svou vlastní moudrost, chtěl bych, bratři, abyste věděli o tomto tajemství: Část Izraele propadla zatvrzení, avšak jen do té doby, pokud nevejde plný počet pohanů. Pak bude spasen všechn Izrael, jak je psáno:

Přijde ze Sióna (Jordán) vysvoboditel,
odvrátí od Jákoba bezbožnost:
to bude má smlouva s nimi,
až sejmu jejich hříchy.

Římanům, 11,25-27

Tedy křesťané nesou zodpovědnost za použití božích darů na záchranu židů aby se dožili druhého příchodu Ježíše, příchodu Mesiáše dle míry jejich schopností:

"Pokud jde o evangelium, stali se Božími nepřáteli, (židé) ale Vám to přineslo prospěch (křesťanům): pokud jde o vyvolení, zůstávají Bohu milí pro své otce (židé). Vždyť Boží dary a jejich povolání jsou neodvolatelné. Jak vy jste kdysi Boha neposlouchali, nyní však jste došli slitování pro svou neposlušnost, tak i oni upadli v neposlušnost, aby také došli slitování, jakého se dostalo vám. Bůh totiž všecky uzavřel pod neposlušnost, aby se nade všemi slitoval".

Římanům, 11,28-32

Křesťan nemůže být antisemitou a stále zůstávat křesťanem.

Prosperita Čech a Moravy za Rakousko-Uherska a předválečného Československa byl zčásti výsledkem přítomnosti občanů jiných národností, z nichž mnozí byli židé. Bůh přál národu, který pomáhal těm, kteří jsou v nouzi. Pro ty, kteří potřebují racionální odůvodnění činu v lidských termínech: Přijetí uprchlíků ze Sovětského svazu bud' socio-ekonomickým obohacením Československa a umírněním vlivu Německa a Maďarska v Československu, tedy podporou v udržení národní jednoty.

Pánové na pražském hradě prý si hrají s myšlenkou měnové unie s Německem, ano Měnové unie s Německem, a Maďaři prý tisknou mapy nového Maďarska se Slovenskem, ano mapy nového Maďarska se Slovenskem. Je značným rozdílem mezi domáháním se nezávislého Slovenska a Slovenska zapojeného do Maďarska. S vírou v Boha, s pomocí bližním v nouzi - Čechy, Morava, Slezsko, Slovensko a Podkarpatská Rus - a i Ukrajina budou velmi úspěšným národem, žijícím v dobrém poměru, ke svým sousedům. Jakákoliv unie s Německem povede k podrobení zájmů Československa zájmům Velkoněmecké říše, nového římského impéria. S vírou v Boha bude Československo národem Boha milujících, prosperujících křesťanů. S vírou v člověka budou Čechy a Morava opět satrapem nového impéria, tentokrát ve střední Evropě.

Děkuji za Vaši pozornost.

First National Bank of Cicero

The Foundation of a Solid Community.

CALL ON US! 780-5000

Serving Our Community
Since 1921

- 24 Hour Cash Station®
- Two Locations
- Free Parking • Drive-Up Banking
- Complete Trust Services Available

A PINNACLE BANK

6000 West Cermak Road, 2500 South Cicero Avenue,
Cicero, Illinois 60650, Phone 780-5000, Member FDIC

červnu minulého roku zvolila svou první demokratickou vládu po více než čtyřiceti letech, vstoupila do této mezinárodní agencie v září. Vláda se nyní snaží, aby rychle převedla zemi na systém tržního hospodářství. Až potud zpráva z Washingtonu DC, jak ji přinesl The Wall Street Journal dne 8. ledna 1991 a z pera svého zvláštního reportéra z vedení novin.

K tomu bych rád dodal toto:

Již více než jeden rok uplynulo od doby, kdy dne 17. listopadu 1989 se ukázalo, že autorita moskevských bolševiků a jejich československých zástupců v CSR odumřela. Více než rok bylo promrháno. Nyní začíná být objeveno, že vlastně Československu chybí při nejmenším dvě generace vzdělaných lidí, kteří by snesli měřítka první republiky. Vnější svět objevil tuto notorickou pravdu před několika měsíci. My zde v zahraničí jsme viděli hmatatelné znaky velké části knedlíkových uprchlíků v roce 1968. Dle úsudku cizích odborníků, kteří mluví ze své vlastní zkušenosti, "Československo a Maďarsko budou zajímavými z obchodního hlediska až tak asi za 15 let".

Toto číslo a pozorování se zdají být přehnanými, ale vezměme tužku do ruky: V šesti letech jde dítě do školy, 12-13 let navštěvuje obecnou školu a střední školu, 4 roky na vysoké škole. T.j. $6 + 13 + 4 = 23$. Tedy ve třídvaceti letech dokončí základní teoretickou přípravu. Ale jak známo, teorie je vyložena na kočku, nezná-li náš kandidát na základní "odbornost" praktickou aplikaci toho minimálního, co se mohl naučit. Naučení se a pochopení praktické aplikace trvá nejméně 15 let, pokud náš kandidát nemá tatínka, který je členem samospasitelné strany, nějakého rudého strýčka, či nedělá-li režimu špicla. Tedy $23 + 15 = 38$. 1991 minus 38 = 1953. Náš kandidát by se musel narodit v roce 1953. Proč ne? Ale zde je malý háček. Od roku 1948 školy byly přiváděny pomalu, ale jistě na úroveň škol neandrtalského člověka. To je ta doba, kterou marxismus nazývá dobou prakomunismu, tési, kdy vše patřilo všem, celé společnosti, až tato doba byla negována antithesí, kapitalismem atd.

Jak správně říká Masaryk ve své "Otázce sociální", "lidská společnost nemohla nic vlastnit, protože nebylo ničeho k vlastnění". Do tohoto "ničeho k vlastnění" - k antithesí - se ovšem dopracoval komunismus, vědeckými slovy marxismu řečeno, - a marxismus to je jen těžká věda, běda přeběda: antithese je konečná fáze vývoje lidské společnosti! V otázce "these" jde vlastně o umělou hypotézu, musíme-li již užít běžných slov. Až potud naše nezamyšlená exkurse k Neandrtalovi, který nástroje vynalézal, zatím co my s nimi pouze pracujeme, ale zato vynalézáme teorie o jeho "prakomunismu". (Dovede si kdo představit, že když náš neandrtalský předek vymyslel a zhotovil nějaký nástroj a pak by mu někdo přišel se "znárodnovacími dekrety presidenta republiky" - Beneše, co by se asi stalo? Ale "má žert na stranu", to se opravdu stalo. A dnes dramaturgové a jejich bolševičti protěže prodávají kradené zboží po světě.

A tak zde docházíme ke svému prvnímu uzávěru: Československo téměř nemá lidi pod věkovou hranicí asi šedesáti pěti let, kteří by mohli zastávat odpovědná místa v "tržním" hospodářství s výjimkou našich lidí, žijících v zahraničí a těch "starých" doma. Všichni ti "generální ředitelé" a pod nejsou ničím jiným než úředníky, kteří vykonávají, co jim poslíčkové přinesou od stejně nadaných a zkušených lidí z různých lidí z různých těch ministerstev a "ústředních ústředí". Ani jako úředníci nevydělali by si v kapitalistických zemích na slanou vodu. "Paper-pushers" nejsou žádným hybatelem.

Ale neobávejte se, všechno bude v pořádku. Československo si vypůjčí. To Československo, které jediné platilo a splatilo po první světové válce reparace, ačkoliv bylo vítězným státem. Poražené státy reparace přestaly platit. To Československo, které nemělo žádné dluhy. To Československo Bráfa, Rašína, Engliše, Horáčka, kteří postavili českou národohospodářskou, finanční a daňovou vědu tam, kam se ještě dnes nikdo jiný nedopracoval, neboť "kultura a znalost malého národa není pro svět zajímavou, protože je malý, nepočetný". Máme novou teorii, "tržní ekonomii". To je ta přezvuká sláma, kterou každý "ekonom" přezvukává, o které kde který "politik" mluví a kterou kde který "literát" vzývá jako nového boha.

Ale co se vypůjčí, to se musí také zaplatit! Ale z čeho? Z výtěžku továren se zastaralým výrobním zařízením? S vedením, které vůbec neví co to je vedení podniku? Z prodeje těchto dinosaurů s jezci, kteří nevědí kam jdou, protože neumějí řídit?

Jaká je cesta z tohoto zmatku, který může v blízké době končit násilím hladových lidí, lidí bez práce, které nikdo nevede a vésti ani neumí? Řešení existuje a je rozhodně méně radikální než hrozící budoucnost.

Okamžitě vraťte majetky bez jakýchkoliv podmínek původním majitelům a bez ohledu na dnešní "správce". Vyhodte je na ulici. Nedovolte, aby nějaký ouřada na magistrátě vám říkal komu můžete, nesmíte či musíte pronajmout dům, zemědělskou usedlost, továrnu, mlékárnu atd.

Vyhlašte okamžitě právo na soukromé vlastnictví a volnou soutěž bez dlouhého filosofování tak zvaných "právníků", kteří nejvýše studovali bolševické předpisy. Nenechte se ošálit slovy, kterým ani oni nerozumějí.

Nebojte se vyhodit všechny bolševiky ze všech míst, kde vám budou dělat jen sabotáže, či v nejlepším, budou-li mít dobrou vůli, pokazí vše svým nedostatkem, inteligencí. Nezapomeňte, že jen idiot nebo gauner může být komunistou, což jsem hlásil od okamžiku, kdy jsem pochopil co to je komunismus - a na to není třeba velké inteligence. Konečně bývala to, ovšem

nebude snadné odstranit generála Manuele Noriegu z Panamy, že Japonci jsou ekonomicky neporazitelní, že brzy nás napadnou hrozná nemoce, že životní prostředí je stále víc otravováno, že bezdomovci budou umírat v kolosálním počtu přímo na ulicích.

Když národy východní Evropy svrhly se sebe komunistické jho, žurnalisté nám souhlasně sdělili, co můžeme očekávat: že totiž nově osvobození Evropané si zvolí sociální demokracii a ne chladný kapitalismus - sjednocení Německa jistě znamenalo konec Křesťanských demokratů Helmuta Kohla.

Ve Spojených státech nám bylo řečeno, že kyvadlo se kloní zpět k demokratům, a že možnost znovuzvolení George Bushe je velmi malá, kvůli ochabnutí hospodářství v roce 1988. A ovšem - volby v r.1992 budou neskutčné pro ty, nyní ve funkcích - inkumbenty.

Myslím, že tomu říkali "horečka proti inkumbentům".

Nyní ta nesmírná transkontinentální ozvěnná komora, již jsou americká "media"? zaznívá zprávami, že republikánská strana se rozpadá a že naděje George Bushe na znovuzvolení se stávají stále slabšími.

S tímto pojetím je pouze jedna nesnáze: nemůžete porazit někoho nikým, a hlavní z těch, kteří by mohli být nominováni z demokratické strany v r. 1992 jsou "nikdo", kromě Jessie Jacksona, který se stává okázalým Haroldem Stassenem, kandidátem, tak přitažlivým pro voliče jako jed v potravinách. Demokratická strana je dnes v tomtéž stavu nesoudržnosti v jakém byla od roku 1980.

Tento puding nemá žádné téma, poznamenal kdysi britský šprýmař Winston Churchill. Běda, demokratický puding také postrádá tématu, a když jej prohlédneme zblízka, objevíme v něm skořápky z vajec a hrudky tuku, a co je toto - myslím, že jsem našel lžičku, a gumovou rukavici v té směsi?

Demokratický puding je nezázivný. Je v něm mnoho nadšení a mnoho zájmových skupin ke kterým američtí lidé necítí žádných sympatií. Takový je také stav levé opozice v Anglii a v Německu. Před tím než Margaret Thatcher se vzdala svého úřadu, byli její konzervativci v názorovém hlasování (opinion poll) 12 až 17 bodů za Labour Party. Po jejím odstoupení se vyšvihli o 11 bodů.

Je jisté, že v republikánské straně je konflikt mezi konzervativci, kteří přes deset let opatovali nápady a "pěšáky" strany, a manažerskými typy, které jsou silně ovlivňovány převládající politickou kulturou - liberalismem. Liberalismus chápe daň z kapitálových zisků (capital gains tax) ne jako digitalis - stimulant pro ekonomický vzrůst a vzrůst příjmů, nýbrž jako výhodu pro bohaté a úbytek v pokladně Spojených států. Proto je tento manažerský typ v Republikánské straně proti snížení daně z kapitálových zisků. Avšak tím reagují na politickou kulturu, která má malou podporu voličů a která, kdyby podporu měla, by poslala všechny republikány na pensí.

Je povinností konzervativců přesvědčit tyto manažerské republikány, aby jednali s liberalismem jako s antikvární myšlenkou starého řádu, kterou je možno identifikovat se zlými časy let sedmdesátých. Jsou v nádherném postavení to udělat. Ne jako v sedmdesátých letech - konzervativci mají teď síť myslících hlav a publikací. Mají tisíce spojenců ve vládě. A mají skvělý seznam úspěchů za posledních více než deset let. A co víc - k jejich nápadům není alternativ. Liberalismus neměl po léta žádných nových myšlenek, a jeho "Kinsleys" obyčejně nemají pravdu. George Bush to jistě ví, ale i kdyby nevěděl, nezničí ho to. Udělá to pouze jeho presidentský úřad neskutčnějším.

Conservative Chronicle 2. ledna 1991

Přel.: mmj

pro Čechy, teoretická záležitost, ale dnes každý vidí kam to přivedli. Neexistuje žádná omluva, abyste drželi bolševiky či jim dokonce platili. A s nimi se neobávejte vyhodit jejich protektory. Dejte si do čela lidi, kteří znají národní hospodářství (ne ekonomii!), opravdovou, právní vědu, vědí co to jsou vlastně daně a znají vědu finanční. **Aplikace těch věd se nazývá totiž politikou!**

Okamžitě obnovte odborné školy, z nichž se rekrutovala síla našeho národa, síla, která nám zajišťovala chleba na stole našich rodin a bezpečnou střechu nad jejich hlavami. Zakládejte dvouleté a čtyřleté obchodní, průmyslové a zemědělské školy. Ze začátku třeba jen kursy. Jen "v práci a vědění je naše spasení" hlásali naši buditelé a ukázalo se, že měli pravdu.

A nyní to hlavní. Zakládejte své vlastní peněžní ústavy, asi něco jako bývaly "kampeličky". V podstatě jde o družstevní typ podnikání, který se liší od obchodních společností jako jsou společnosti akciové, komanditní, s ručením omezeným a pod. Zisk se dělí podle hlavy a obchod je omezen pouze na členstvo společnosti. Výnosem podniků v podstatě je úrok. Po zaplacení běžné rezie, včetně rezervních fondů atd., zbytek, t.j. čistý zisk je rozdělen. Tímto způsobem lze držet úroky z půjček alespoň na poloviční výši než je běžná úroková míra. Výhody: Nezávislost na velkých bankovních domech, obyčejně vlastněných mezinárodními piráty, kteří vydírají z malého člověka i ten poslední krejcar s uměle udržovaným vysokým úrokem.

Prodáte-li někomu starou kozu za velké peníze, a hlavně ovšem, je-li tato koza vaším majetkem, pak je vše v pořádku. Jen nedovolte, abyste se stali novými otroky něčeho, co není o nic lepší než to, z čeho jste se náhodou dostali. Příště by to otroctví mohlo trvat 200 let.

Hon na člověka

Utečenecký tábor v Zastávce u Brna. Jeden ze strohých pokojů bývalé policejní školy je vyhrazen pro sovětské vojáky, původně tedy byli dva. Jeden však bez jakékoliv stopy zmizel. Nakrátko ostříhaný milý devatenáctiletý klučina odkládá Bibli.

"Jmenuji se Petr Petrovič Abolencev a jsem Rus. Žil jsem ale v jižním Kazachstánu, v městečku zvaném Cimkent. Vyučil jsem se soustružníkem, ale chtěl bych dělat něco jiného.

Ještě před válkou jsem měl takový pocit povinnosti vůči vlasti. V tisku nebo v televizi pořád opakovali, že okolo nás jsou sami nepřátelé a je třeba proti nim bojovat. Až po několika měsících na vojné jsem mnohé pochopil. Cím jsem chápal víc, tím nesmyslnější mi připadala služba v armádě. V Československu jsem se cítil nesmírně špatně. Bylo mi trapné, že jsem okupant.

Pochopíte, v armádě pro mne nastala neobyčejně složitá situace, jsem věřící a střelba ze samopalu se neslučuje s křesťanstvím. Bylo mi z toho těžko u srdce. Nesnáším mazáctví a jednoduše jsem se v tom kolektivu nechytil. Začínal jsem být úplně vyřízený člověk. Nemohl jsem pomalu nic dělat a moji velitelé mi dávali nesmyslné rozkazy. Když jsem se ozval, že se nenechám šikanovat, vzali to jako porušení rozkazu. Zavřeli mě do díry.

Na konci našeho trestu jsme se se spoluvězněm dohodli, že už se na rotu nevrátíme. Všechno nás nutilo k útěku.

Dezertovat od sovětské posádky není tak těžké. Existují ale naše průzkumné, či paradesantní jednotky, které pročesávají lesy a hledají lidi. Je to paradoxní, ale sám jsem byl příslušníkem takové rot. Zúčastňoval jsem se lovů na lidi. Osud se však otočil tak, že po nás nakonec moji spolubojovníci pátrali. Celý prostor obklíčili auty, zorganizovali rojnice a několik dní pročesávali lesy. Museli jsme utíkat co možná nejdál. Koho chytili, toho už nic v životě nečeká. **Jakmile se dostane do rukou Sovětů, čeká ho soud a potom kriminál. Jedním slovem šikmá dráha. I já jsem se ocitl na jejím pokraji. Mohl jsem dostat i kulku.**

S kamarádem jsme potom žili měsíc v lesích. Byli jsme hladoví, zmrzlí. Příliš jsme nepřemýšleli o budoucnosti. Hlavně jsme se nechtěli vrátit do toho hrozného vězení.

Petrova kamaráda zadrželi naši policisté o něco dříve. Umístili ho v táboře pro uprchlíky, ale během cesty do Prahy se ztratil. Uvázl snad v síti protiprávně operujících paradesantních jednotek?

Jasně je jen to, že sovětská strana brzy znala dobře utajované místo pobytu Petra Abolenceva.

"Proč chci žít v Československu? Hlavní je to, že se ke mně chováte jako k člověku. Ve Svazu jsem takové

Pokračování na straně 7

JINDŘICH Š. BAAR:

SKŘIVÁNEK

»Dybych hlaspoň neviděl, haž jí vod nás povedou! Dyt mi při tom podívání srdce lítostí pukne,« vedl si stále svou nešťastný Zahořík.

»Nenaříkejte, stryčičku, to je lefká pomoc,« počal ho těšit hned soucitně hostinský a řezník. »Prodejte mi tu krávu s telátkem, pošlu si pro ní tovaryše a než přijдете domů, už bude stání prázdné, už straku nespátíte a co oči nevidí, to srdce neželí, co sejde s očí, to sejde i s myslí.«

»Ty máš srdce na pravým místě, ty cítíš s nechlápným člověkem,« vděčně uznával Zahořík útěchu šenkýře. »Jinýmu bych ji neprodal za nic na sjetě, hale tobě jí dám za dvanáct set — vyplať mi je, rozdělím se vo ně lned tudle s tím hladovým Křivanem, habych míl pokoj, habych už na to nemušel myslet.« Jak natáhl ruku, plácl mu do ní pan Adamovič, div že mu ji neurazil, šel do stolku, kde měl peníze, vysázel Zahoříkovi šest a Skřivánkovi šest stovek a optal se nevinně: »Tak koho pak pošlete s tovaryšem, aby mu ta dobytčátka u vás doma vydali?«

»Já muším s mladýjma po vobědě rovnou na faru,« sbíral Zahořík peníze, »muším tám dát Markýtě svolení ke svařbě, proto že je nepnoletá. Pan soudce jí huž zpnoletil, ale eště jí muší zpnoletit pan faláf, třikrát najednou jí muší vohlásit ha potom v zlatým pluvíálu voddat. Tudle naše máma vydá krávu, ta je srce tvrdýho, ta pure s tovaryšem ha než se vrátím, zmizí má jediná radost, mý nejvěčší potěšení,« nařiká opět hezky už podnapilý Zahořík. Přece však se zvedá s ostatními k odchodu, neboť v zimě je den krátký jako plůd a na faru nutno přece přijít za světla.

V Borovně zůstávali Skřivánek se Zahoříkem na opačných koncích protáhlého městečka. Výměnkář vesele si vykračoval po boku Zahoříkovic selky a statný tovaryš s velkým psem řeznickým, který měl na krku natočené provazy na koupený dobytek, brzy je dohonil. Cesty rychle ubývalo, neboť byla tvrdě ujetá a prošlapaná a než se nadáli, už se černaly před nimi krajní domky borovenské a za nimi se rděly taškové střechy Skřivánkovic statku.

»Ty huž si doma ha my se mušíme klátit eště haž na druhý konec,« s nádechem závisťi loučila se Zahoříce.

»Dyt teky dojdeš, tich pár kroků huž tě nestrhá,« mrzutě jí odsekl výměnkář a zmizel jako jezevec v díře ve vratech svého gruntu.

»Míl byste veť ten dobytek vokolo humen, habyste nepokál našeho sedláka. Von se na faře jenom porepíše, hned bure hotov, mladá tám vstanou na katesis.nus, táta se poklátí k domovu ha dyby míl straku potkát, jak jí vlečete na porážku, jistě by se mi z lítosti vopil, beztoho huž mu to dnes šecko stoupá do hlavy.«

»Také jsem si to nyslil,« souhlasí hned tovaryš, »a přece nemusí každý vidět, že prodáváte před svařbou krávu, jako byste neměli ve stavení groše na svařbu.«

»Ba právě, lidi sou zíl ha na nás vobzvlášť,« postěžovala si selka a za chvíli rychle otevírala zadní vrata, vedoucí do sadu, kudy vyváželi po saních zálež na trávníky a louky. Potřepala ještě ve vratech straku po zádech, pohladila telátko po hlavě, přála tovaryši šťastnou cestu a už se jí zamžily oči. Zakryla si je zástěrou, zavřela vrata na řetěz a vrátila se do světnice.

Na mlatě v Skřivánkovic stodole už chvíli netrpělivě přešlapoval výměnkář. Roztřásla ho nejen zima, ale i nedočkavá touha, aby před samou hubou se mu plán nějak nezhatil, aby něco nepředvídaného nepopleťlo mu jeho počet. Dychtivě vyhlížel vypadlým sukem v prkně jako okýnkem na cestu, která zadem podél stodol pře-

tínala selské záhumence, ale stále viděl na ní jenom popolétat vrány a vrabce, až teď náhle ozvalo se teskné zabučení.

»Huž to vede,« poposkočil si lned Skřivánek a tiše, opatrně, aby ani nezavržla, otevíral teď on zadní vrata a kýval na tovaryše i beraničkou točil, aby si všiml a nespletl to nějak v poslední chvíli. Ale řeznický tovaryš přepašoval už ne jednu, ale nejméně jedno sto krav a ne od Zahoříků ke Skřivánkům, ale přes bavorské hranice přímo pod nosem naší i bavorské finanční stráže. Viděl už zdaleka otevřená vrata i výměnkáře přikrčeného k vrátnici, přetáhl straku holi a zamířil přímo s cesty ke stodole. Také straka ucítila seno a pospíšila si s telátkem, aby se dostala opět do tepla a pod střechu.

Ani pět minut to netrvalo a Zahoříkovic straka už stála uvázaná na pevný řetěz u kamenného žlabu ve Skřivánkovic chlévě a telátko navazovalo nové známosti v ohradě, kde skotačilo asi pět kousků nadějněho dorostu hovězího dobytka.

»Ha vyříd místru, že jakživ nevydělá ha do smrti huž nevydělá tak snadlo rovnou stotku,« vzkazoval po tovaryši výměnkář.

»Zdrávi vzkazovali,« usmál se i tovaryš spokojeně, neboť i on si nesl celou desítku za to, že to tak dokonale provedl.

Borovno dostalo se teď do varu jako kotel nad ohněm. Nikdo u Zahoříků neměl času vzpomenouti si na straku, neboť všechněm hořela hlava starostí, aby vystrojili Markýtě takovou svařbu, jakou měly všechny její sestry a o které by se mluvilo po celém okolí na dvě míle daleko. Celé městečko pomáhalo radou i skutkem, mouka se podsívala, mák tloukl, hrozinky přebíraly, máslo a tvaroh nosil se k Zahoříkům ze všech statků, kuchařka z fary oháněla se v kuchyni i světnici, koláče se mazaly a pekly do zásoby a sedlák schválně zapráhl valacha do bryčky a zajel si do Domažlic k Hadamovičom pro maso.

»Cák mají mou straku snist jenom měšťáci? Ta muší mít maso chutný jako mandle ha křehký jako z másla, dyjt to bula prvnička ha vím, co sem s ní zkrmil. Hajť z ní haspoň eště něco máme vo svařbě.«

Řezník přivítal jej velice přátelsky, poliboval si, jak se mu straka krásně zabil, prodal mu ochotně celou zadní čtvrt hovězí i půl telete, ba nabídl se, že by poslal tovaryše porazit vepře a nadělat jitrniček. Ale to Zahořík s díky odmítl, že nesmí zahanbit starého ponocného, který u nich vždycky zabíjí a hrdě vrátil se se vzácnou kořistí domů.

»Přijil sem v nejvyšší čas,« chlubil se doma pyšně. »Taktak že sem eště chytil poslední kousek. Hadamovič si náramně libuje, že mu šlo maso na chapačku, celý město se k němu hrne ha každý chce aspoň liberku z naší straky.«

»Taktak! — To se podívejme! — Myslíl sem si dycky maso jako maso ha von je v tom takový rozdíl,« potřásal hlavou Skřivánek, když i on vyslechl tu chloubu, ale jinak ani okem nemrkl.

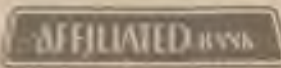
Z komínu od Zahoříků dnem i nocí valil se dým jako z fabriky, pec ani nevyhasla, po chlebě lned se pekly koláče, po koláčích calty a po caltách pletence. Na kamnech v kamnovcích a kotlích blekotala voda, v troubách na pekáčích jako hadi syčely jitrničky a vepřová pečeně. Ve sklepu válely se soudky piva a jeden s probodeným břichem ležel už na kantunýři a vraženou pípou točilo se pivo do ohromných džbánů, aby se neunusilo s každou holbičkou zvlášť běhat k objemnému sudu po schodech dolů...

Všichni už byli u Zahoříků nevyspalí, upachtění, skoro nemocní, když konečně nadešlo úterý po Třech Králích a muziky počaly přivádět svatební hosty pod hostinný krov nevěstin. Po chvíli až okna zadrněla, když zahoukl na vsi první výstřel a po něm už sypaly se rány jako o Božím Těle. To Matouš se svými družby a svoji

Pokrač. na str. 7

We Want Your Business!

Personal Checking Plans
Savings Plans including Money Market
Accounts and Certificates of Deposit Accounts
Retirement Plans
Personal Lending Services
Cash Station[®] Network—24 Hour Banking
Please call an Affiliated Personal Banker
for complete information

WESTERN NATIONAL

5801 West Cermak Road
6001 West Ogden Avenue
Cicero, Illinois 60650
(708) 656-2000

BURLINGTON • CHICAGO • DU PAGE
FRANKLIN PARK • MORTON GROVE
NORTH SHORE NATIONAL • WESTERN NATIONAL

Member
FDIC

Český národní hřbitov v Chicagu

nabízí MIMOŘÁDNOU KOUPI PRO BUDOUCÍ POTŘEBU lotů pro pohřby do země a míst v MAŠARYKOVÉ MAUSOLEU a připojených KRÍDLECH BENEŠ a Štefánka pro pohřby nad zemí a 20-procentní SLEVOU na běžné cenikové ceny za hotové anebo na výhodné splátky.

Navštivte naši úřadovnu anebo zavolejte. Na požádání rádi podáme další informace. Použijte této jedinečné nabídky, platné do 14. ČERVENCE 1990. V případě budoucí potřeby budete rádi, že jste napřed na to pamatovali.

Tel. (708) 738-8442 nebo (312) 539-8442
5255 No. Puaski Rd., Chicago, IL 60630

Poslouchejte náš pravidelný nedělní radiový program od 9 do 10 ráno na WCEV 1450.

SKŘIVÁNEK

celou přízní šel si pro Markýtu i pro požehnání nových rodičů, aby konečně po odstranění tolika překážek odvedl si ji z kostela jako svoji ženu. Plakala jako o funuse, neboť u nás každá pořádná nevěsta musí oplakat svůj panenský věneček, nemají-li jí zlé jazyky pomluvit. Hudba sice vyhrávala, družičky vesele zpívaly »Huž mou milou na voravky vedou,« družbové výskali, chasa střílela, ale Markýta skrápěla cestu slzami jako perlami, až jí bylo starému Skřivánkovi líto. Nahnul se k Darejskovi a řekl dojatě: »Jen se koukyj na tu divči, de, chudinka, jako vovčička na popravu.«

»To tak musí být,« ušpulil se Darejsek, »dyť vona se potěší! Ty neznáš žencký, ty mají šeko na krajčku — pláč i smích.« A nemýlil se. Když se po oddavkách vraceli z kostela i hospody domů, zářila nevěsta jako to sluníčko nad hlavami svatebčanů. A když seděli za stolem, zase se nevěsta usmívala všem peprným vtípům a dvojsmyslným narázkám, kterými ji pozorní svatebčané zahrnovali. Ale i ti brzy ztichli, neboť každému dalo hodně práce, aby rozdrtil ve svých čelistech kus hověziny, polité křenovou omáčkou. Jenom Zahořík ještě dřív než píchl a řízl do své porce, prohlásil hrdě: »Tak habyste veděli, co jíte. Té maso z mý straky, z tý, co sem na ni dostal premium v Praze. Nechal sem ji sváně zabít, habyste si vo náší svařbě pochutnali.« Pak nabodl na vidličku pořádné sousto, ještě cestou, jak je nesl k ústům, zavelebil: »Jako dort!« a už se do něho zakousl.

Skřivánek se na své židli ošíval, jako by blechy po něm jezdily, už mysli, že se neudrží, ale vypukne v nehorázný smích, přece však se opanoval a rozmysli si, vydati Zahořika tak bezohledně všem na pospas, když stojí s ním teď v přízni.

»Dobrý masíčko, jenom drobet tuhý,« řekl proto pichlavě a kousal, až mu v spánkách lupalo.

»Hani bych neřek, že je to z třilety krávy, to tě mušel ten Hadamovič tuze napálit. Zabil asi nákou starou rašku, strčil tě z ní maso ha mysli si, že pro sedláka je šeko dost dobrý,« svědčí hned sedlák Jalovec a hostitel skřípe zuby a zlost mu pomáhá rozkousat jako houžev nepodajné sousto.

»Lump je Hadamovič! Vošidil mě, nechal mou straku sníst měšťákem, takuvy hanebný konec jí připravil,« hubuje Zahořík v zarmouceném srdci a už se chystá, jak řezníku vyře zrak a co mu všecko vyčte.

Ale na štěstí další jídla bohatě nahradila nezdar prvního chodu, takže když nadešlo druhého dne čepení a plačtivé loučení nevěsty, když už se Markýta nemohla a nemohla od domova odtrhnout, uznal za vhodné potěšit ji Matouš: »Blázínku, jen tak nevyváděj, dyť se hu nás tuze potěšíš, nebureš tám sama, najdeš tám z domova milou známou.«

»Cák by tám tak milýho mohlo na mě čekát?« stělelo hned zarmoucenou myslí mladé ženy, zvědavost ji přemohla tak, že rázem ukončila bolesné loučení, skočila k Matoušovi na vůz a první řebřík vyjel.

Jakmile u Skřivánků zavěsila kříž na skobu, položila bochník chleba na stůl a políbila novému tátovi ruku, přitočila se Markýta k Matoušovi, který se právě lmoždil s almarou a zašeptala mu: »Tak mi vokaž, co tu milýho na mě čeká.«

»Di do mařtalí, tám to huvidíš,« zasmál se mladý sedlák a tlačil dál bytelnou skříň ke stěně.

»Cák jenom by to mohlo být,« vrtalo hlavou Markýtě, když jako vítr běžela po kamenné záspi do chléva. Ale jak otevřela dveře a řekla: »Pámbů poženej,« hned jedna z krav obrátila k ní hlavu. »Strako, de pa se tu bereš?« spráskla Markýta překvapením ruce. A tu se stal s ní rázem podivný převrat. Selka se v ní ozvala a zaradovala se čistou radostí, že Skřivánkové vyžráli na jejího otce a přece jen žádoucí kus dobytka dostali do svého chléva. Přirostla v té chvíli k novému domovu a sobecká radost zalila jí srdce, když se nahnula přes ohradu a spatřila tam běhající strakaté telátko. Vrátila se celá rozradostněná do světnice a hned na prahu se vesele zasmála:

»Haž se tuto doví táta, nu, ten bure dovádět.«

Teď teprve rozesmál se starý Skřivánek na celé koto a měl v hrudi hřejivý, hrdý jásot vítěze, který i jemu velice přijemnil bolest loučení se statkem a odchod na výměnek.

IV.

»Cák iurt děláte, stryjče?« zastavil se jednoho dne u novopečené výměnkáře sám borovenský purkmistr Oldřich Zhýralý.

»Dobrotu bych dělal, dybch bul cukrářem,« odsekl mu Skřivánek, »partyky bych dělal, dybch byl půlmistrem, ha dyž sem vyjíminkářem, tak muším dělat sedla ha válce.«

»Japa to myslíte?«

»Ja pa jináč, než že sedím ha válím se po dvoře. Na nic šmáknout nesmím, jako bych míl ruce jedovatý. Dybch jenom steblo přeložil, Markýta hned křičí: Táto, nechte to! Vodpočnité si! Huž ste se dost nadřil! Já to za vás huďelám sama!«

»Tak ste trefili na pracovitou ha hodnou ženu.«

»Náramně! Markýtě se žádná druhá po celým Borovně nepostaví. Takovou skočnou ha tevernou ženu habý svíčkou pohledal. Čerstvá jako vítr ha při tom zdravá

ha pěkná jako růže. Huž mi teky slíbiha, habych si jenom nenařikal ha bul trpělivý, že mi k vánocem jístojstě vopatří práci.«

»Jakou pa hasi?« optal se starosta.

»Si ty hale nedovtípa, škoda, žes půlmistrem! Jakou jinou, než že ze mně huďelá, děrka ha buru kolíbat.«

»I hletehrodí! To se máte nač těšit.«

»Dyť se teky těšíme.«

»Ha tu pasnou krávu s telátkem teky máte. To se vám, stryjčku, zase jednou povedlo. Celý vůkolí vo něčem jiným nemluví, než jak ste starýmu Zahoříkovi vytřil zrak,« lichotil starosta a výměnkář se jenjen olizoval, jako by mu mazal med kolem úst.

Teprve tuto chvíli uznala hlava obce za vhodnou sdělit Skřivánkovi nejnovější novinu.

»Eslí pak víte, stryjče, co je novýho?«

»Cák já se starám vo novinky! Kontrbucí huž neplatím, ha že ve vobci hospodaříte vod pěti k štyrem, to huž si povídají i brabci na třeše.«

»Bure se tu stavět dráha.«

»Cože povídáš? Dráha?« vyskočil hned výměnkář s lavičky před statkem a očka se mu rozjiskřila jako mladíkovi. »Hímole, chlapče, esli tuto zmůžete, tak ste chlapci, hale nevim, nevim. Já tomu nevěřím.«

A nebyl jediný, který nechtěl uvěřit, že byla povolena na říšské radě ve Vídni stavba dráhy našim zapadlým krajem pošumavským.

»Dyť to stojí v novinách černý na bílým,« krotil purkmistr nevěřící Tomáše po hostincích i na hyjtách, mávaje ožmoleným člslem nějakého denního listu pražského, jako vítězným praporem nad hlavou.

Ale celé městečko se jen útrpně usmívalo, krčilo rameny a souhlasilo se starým výměnkářem Antonínem Skřivánkem. Ten řekl purkmistrovi rovnou do očí:

»Chlapče, jenom nekřič hop, než přeskochíš. Největší lhář sou novinář, pravdu i lež jedním loktem měří, ha proto jenom tlučhuba člověk jim věří.«

»Tak, tak,« svědčili všichni a rozpovídali se, kolikrát už v novinách psali, že tudy povedou železnici, ale pokaždé to bylo plané, jalové povídání. Tak snadno nesednou proto nikomu na lep.

Tentokrátě však to noviny slavně vyhrály. Ani půl roku to netrvalo, a akciová společnost už počala vykupovat pozemky po dobrém i po zlém, podnikatel stavby z prken stloukl pod Borovnem v širých polích dřevěnou boudu jako stodolu velikou, pověsil na ni nápisy: »Stavební kancelář« — »Skladiště« — »Kantina«. — »Cizím vchod zakázán« a už se to kolem rojilo a hemžilo jako mraveniště.

»Mortete, lidičky, de to do živýho,« ošíval se Skřivánek. Schválně si vyšel na výzvědy tak asi na hodinku cesty od Borovna, a na vlastní oči viděl, jak se tam dělné ruce zavrtávají do straně a navázejí kousek dái hned zase násep, vysoký jako hráz hraběcího rybníku. »Práce jim do vod ruky, radost se na ně dívat, co nevidět máme je tu,« nadšením si mnul ruce, očka mu svítila vesele, růžové tvářičky se usmívaly, ale teď zase purkmistr si smlsil na dědovi:

»Jen se, stryjče Křivánku, moc netěšte, ta dráha nám tu bure málo platná, protože se tu hani nezastaví.«

»Co to zase klábosíš? Proč by se nezastavila? To bych se na to podíval!« durčil se strýc.

»Nu, nezastaví — věřte si nebo ne — štacion sem páni nedají, ha budem běhat na nádraží hodinu cesty, haž támhle do Prachova.«

»Aha, trestají nás,« kajicně řeklo si městečko a svěsilo hlavu u vědomí své viny. Stavební družstvo už dávno je vyzvalo, chtějí-li mít nádraží pod Borovnem, že musí zakoupit nejméně za dvacet tisíc kmenových akcií. »To voni nás jen tak straší,« usmáli se tomu přípisu tenkrát na radnici, »dyť voni ten štacion tu rádi postaví sami. Kam pa inam by ho mohli dát? Na copa vylazovat takovou ránu peněz, ha de pa je hned vzít,« odložili proto přípis a ani naň neodpověděli.

»Prachovský pan hrabě zaplatil, ha za to mu postaví štacion pod samou hubou, hned hu zámku.«

»Teky Kolečti sehnati na hacie, ha budou mít nádraží. My si budem moc vybrát — člapat do Prachova nebo do Kolče.«

»Cák nám tera bude dráha platná?«

»To burem pěkně na tom.«

Pověsti zněly poplašeně, městečko trnulo strachem a reptalo. »To ste na to pěkně vyžráli,« vinil teď kde kdo obecní výbor. Ale ten se nedal. Bránil se, že věc ještě není ztracena, ať seberou dvacet tisícovek a společnost si dá říct.

»Samí to nezmůžem, hu nás je vo kryjcar zle, hale ve sjetě máme přece rodáky, pište jim, hať nám pomůžou zatlačit, sami se teky přičiníme, ha — dá-li Pámbů — snad ty tisíce dohromady sličem,« radilo vefejně mínění a radnice ujala se tedy upisovací práce.

Obec se záložnou učinily slibný počátek tím, že slíbily složit po tisíci korunách, bohatší sousedé nutili se koupiti každý alespoň jednu akcií, znějící na sto korun, domkáři dva tři složili se také na jednu a sem tam od krajanů, roztroušených po světě v různém povolání, docházely přihlášky — ale dvacet tisíc je dvacet tisíc. Ty se tenkrát před válkou nevytřepaly jen tak z rukávu...

Pokračování příští úterý

Hon na...

pochopení nenašel a v armádě jsem se jako člověk necítil už vůbec. Pokud by se politická situace změnila, chtěl bych se vrátit zpět do vlasti. Třeba to bude za pět, deset let, ale teď to možné není. Rodiče o mém rozhodnutí ještě nevědí, chci jim napsat a rozhodně mi nic pěkného neřeknou. Já si však o svém osudu rozhodnu sám. Ani s nikým ze sovětské strany nehodlám hovořit.

Co bych chtěl říci vojákům, kteří pomýšlejí na útěk? Tak především utíkat se nemá. Ale ne každý se umí přizpůsobit situaci. U nás ve Svazu jsou takové skupiny, které nechtějí sloužit armádě. Až dnes je plně chápu.

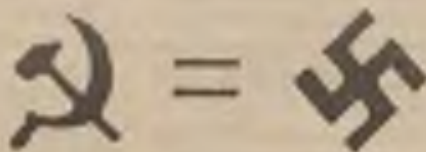
Vyprávění vystrašeného človíčka končí. Petr se během rozhovoru dokonce několikrát usmál. Možná pocítil náznak přátelství a štěstí. Tehdy však ani jeden z nás nemohl tušit, jak rychlý zvrat nastane v Petrově osudu. Sovětská strana okamžitě speciálním letadlem přiváží Abolencevy rodiče. Pod záminkou, že jejich syn umírá a chtěl by s ním ještě naposledy mluvit. V úterý 2. října Petr Petrovič Abolencev podepisuje prohlášení a dobrovolně odjíždí do sovětské posádky. Nebyl jsem bohužel přítomen setkání s rodiči a důstojníky. Nevím, zdali maminičiny slzy zlomily odhodlání tichého chlapce, nebo zdali bylo zapotřebí jiných, třeba lékařských prostředků. Jen cítím, že Petra už nikdy nevidím. Snad k němu Bůh bude milosrdný.

Prostě zařízený pokoj po sovětských vojácích osířel, ale ještě není konec. Večer prý k uprchlickému táboru v Zastávce u Brna dorazil ruský autobus se čtyřiceti speciálně vycvičenými muži. Obklíčili budovy a dožadovali se vstupu. Snad hledali nějakého dalšího nešťastníka a byli odhodláni tábor, plný k smrti vyplašených Rumunů rozstřílet.

Až druhý den ráno se situace uklidňuje. Jedeme na místo s filmovou kamerou, ale je klid. Sovětská jednotka se zřejmě ukryla do okolních lesů. Situace v táboře je napjatá. Rumunští utečenci si netroufají k oknu. Děti mají podvědomý strach a pláčou. Na jejich ochranu do Zastávky u Brna ve středu 3. října přijíždí jednotka speciálního nasazení URNA. Nikdo neví, jaká bude následující noc.

Odjíždíme s pocitem strachu. Není to jen strach o osud Petra Abolenceva, nebo o bezbranné rumunské děti v táboře pro uprchlíky. Je to strach ze speciálně vycvičených zabijáků v uniformách, kteří zřejmě mohou bez sebemenšího náznaku lítosti na našem území kohokoliv zlikvidovat. Je mi úplně lhostejné, zdali pořádají hony na Čechy, Rusy nebo Rumuny. Nevím, co si o tom myslí bezpečnostní výbor našeho parlamentu, ale já osobně hon na člověka nepovažuji za přípustný.

Vladislav Kvasnička
Lidové noviny

VÍDEŇ

S. ROUŠTECKÁ

Ochránci jeho stali se v Mikulově páni Leonhard a Hanuš Liechtenšteino- vé. Hubmayr však, muž velmi nadaný, toužil po spojení »chudých a utlačovaných«, kteří dle slova božího měli sjednati pořádek a »vrchnosti odniti meč, neboť přišel čas, kdy Bůh neměl by již trpěti světských pánů, dřeni, svlékání, tlučení, mlácení, nucení, dotírání a jiné týrání a aby se s chudými lidmi zacházelo jako Herodes s nevíňátky«. Tyto názory nahaly posléze i jeho ochráncům husí kůži. Pouze z obav před velkým počtem jeho přívrženců nechávali Hubmayra s pokojem. Až na důtklivé naléhání Ferdinando- do vydali ho páni Liechtenšteina i s jeho ženou, jež muže horlivě podporovala, pasovskému duchovnímu soudu. Hubmayr při výslechu dovedně hájil své plány reformy společenské i církevní, od níž nechtěl ustoupiti, dokud mu z Pisma nebude její nesprávnost dokázána. K odvolání nemohl ho přimět ani nejmvlivnější bohoslovci ani kruté středověké mučení. Jako »tvrdošijný kacíř a bohaprázdný bofič« byl konečně odsouzen k smrti. Dne 10. března 1528 veden na popraviště do Erdbergu, obklíčen jsa mnoha žoldnéři, neboť vládní kruhy se bály, že lid se pokusí jej osvobodit. Vskutku veliký zástup, jenž ho provázel, otevřeně mu projevoval sympatie, ale proti vojsku přece se neodvážil. – Hubmayr sám do poslední chvíle byl statečný. Vida hrani- ci, hlasitě se modlil: »O můj milostivý Bože, dej mi trpělivost v mé veliké muce! O můj Otče! děkuji Ti, že mne chceš vzít z tohoto slzavého údolí; s radostí žádám si zemřít a přijít k Tobě!« Všechny, kdož cítili se jeho bratry, prosil za odpuštění, jestliže jim ublížil nebo je pohně- val. Ještě v poslední chvíli, když už jej přivazovali ke sloupu a do vousů i vlasů mu vtírali střelný prach a pryskyřici, modlil se tak hlasitě, že jeho hlas zněl pak ještě i z kouře a plamenů. Dav kolem hranice hluboce byl uchvácen, takže ihned vznikla legenda o bílé holubici, již jeho nevinná duše vzlétla z plamenů k nebesům.

Za tři dny po té uvržena velmi stateč- ná a hodná žena Hubmayrova s kamenem na šíji do Dunaje. A mnoho jeho přívrženců ještě pochytáno; kdo odvolal, byl osvobozen, tvrdošijní bez milosti popraveni. Ještě v březnu téhož roku viděla Vídeň dva novokřtěnce na popravišti, jednoho sedláka a jednoho ševce z Pen- zingu. A doslýchalo se, že i v Melku, Štýru a leckde jinde účtuje se s odpadlí- ky podobně, takže delší dobu nebylo o nich pak slyšeti. – Až po dvaceti letech zase se objevilo více novokřtěnců. Jeli- kož učení jejich směřovalo proti státní- mu zřízení a majetku, znovu byli přísně pronásledováni. 1545 jeden utopen, 1546 čtyři sťati, 1549 syněk šlechtické rodiny, Krištof Hebenstreit, upálen. Slo pá- nům o měšče a sváděli vše na pánaboha, že činí tak pro jeho větší slávu...

Nade všechny ovšem přičiňoval se Fer- dinand I., důstojný předchůdce Ferdi- nanda II., kterého i Němci pokřtili »Ket- zerfresser«. Jeho poddaní musili voliti buď katolickou církev anebo ztrátu vše- ho: hodnosti, majetku, domova i života. Kdo nebyl katolíkem, nesměl zastávat veřejného úřadu. Od r. 1526 musili na Ferdinandův rozkaz všichni radní páni přísahati, že nezlomně chtějí státi ku katolickému náboženství. A r. 1546 stanoveno, že každý, kdož chce vstoupiti na vídeňskou universitu, musí dříve dokázati svoji »pevnost v katolict- ví«. Toto ustanovení brzy však musilo býti zrušeno, neboť universita málem by se byla vyprázdnila – tak nabýval převa- hy protestantismus.

Byl čím dál více náboženstvím malých lidí, řemeslníků a nádeníků, kdežto na katolicismu lpěli páni a kruhy oficiální. Tak boj mezi katolicismem a reformací byl všude současně i bojem utlačovatelů s utlačnými, bojem sociálním.

A průkopníci reformace, kteří museli počítati s lidem, snažili se vnésti vzdělání do nejširších vrstev. Všude rozšiřování protestantismu neslo s sebou rozm- nožování škol. Ve Vídni bez oficiální podpory v krátké době vzniklo téměř dvacet škol, udržovaných protestanty. – R. 1546 otevřeli stavové na Minorits- kém náměstí v domě pánů Liechtenšteinů školu, jež dokonce otevřeně se hlásila k protestantismu. Byla proto po deseti

letech vládou zavřena, kterýžto osud stí- hal i ostatní školy, jakmile se našla nej- menší příčina, již by se vláda mohla za- chytit. Ale protestanti řídili se slovy Pis- ma: »Buďtež opatrní jako hadové,« a tak ještě i za Ferdinanda II. se přihodilo, že ve škole u sv. Michala stál se rektorem tajně vyznavač evangelického učení.

Přes všechny snahy Ferdinanda I., i je- ho pravověrného okolí rozrůstalo se ka- dřské bylí ve Vídni neustále. Kněží víc a více ubývalo, na tři sta far bylo uprázd- něno, by v klášteře Minoritů nebylo již jediné kutny, takže bez překážek se tam mohli nastěhovat evangeličtí kazatelé se svými rodinami.

V této kritické době přišla Ferdinan- dovi I. spasná myšlenka. Vyžádal si od papeže Julia III. několik kněží z řádu jes- suitského. Vskutku, dne 31. května 1555 přišlo do Vídne jedenáct, zakladate- lem rádu Ignácem z Loyoly osobně vybraných Španělů, Nizozemců, Fran- couzů a Vlachů, mezi nimiž jediný Ně- mec byl Petr Schworich z Ingolštadu. Usadili se u Dominikánů se svým rekto- rem Mikulášem Lannoyem, a s Claudiem Jayem v čele počali svůj zá- pas s protestantismem.

Aby úspěch jejich byl zajištěn, vyslán s nimi i proslulý Petr Canisius, naro- zený 1524 v Nizozemí. Canisius působil především jako ohnivý kazatel, ale ještě více jako organisátor vyučování, neboť dobře chápal, kde lze jesuitský jed neju- spěšněji vstříkovat. Mládež musila býti získána! – Podporován přízní městské ra- dy i panovníka, rychle nabýval rád ma- jetku i moci. Dostal zpustlý klášter Kar- melitů am Hof, a tu zřídil Canisius oby- čejnou latinskou školu, k níž se brzy po- jil vychovávací ústav pro syny z »lep- ších« domů, za něž rodiče byli s to hodně platit. Proti této škole bránili se pro- testantští stvořené tím, že zřídili si r. 1565 zvláštní latinskou školu pro své děti, jež udržela se do r. 1591. – Jesuité hledali si však cestičky i k lidu, zřídívše konvikty pro nemajetné studenty. A mimo to 1560 otevřeli také akademii pro nejvyšší stav, pro syny z panského a rytířského rodu, již umístili ve zvláštním domě, darova- ném jim za tím účelem císařem. Sít byla tedy nalíčena dokonale. A teď začali se jesuité učiti též od svých protivníků. Ca- nisius pochopil význam jasně a stručně psaných náboženských spisů prote- stantských, pročten napsal katolický kate- chismus podobně jasně a jednoduché formy, snadno srozumitelné lidu. Tato knížička, rozšířená v milionech exem- plářích, stala se nejučinnější pomůckou protireformace.

Připraviv půdu, povolal Canisius co nejvíce řádových členů do Vídne. Byli rozesláni po venkově, kdež na ně čekalo tři sta uprázdněných far. – Canisius sám stal se za své zásluhy dvorním kazatelem a současně počal působiti i jako duchovní vězeňský, poukazuje, že »bohem opuště- ní a lidmi obávaní a pomíjení nešťastní zločinci« mají nejvíce zapotřebí, aby byli přivedeni zpět k bohu a utěšeni. Ve vě- zeňské kapli zemské soudu visí asi dos- sud Canisiův potrét, jakožto prvního z nekonečné řady vězeňských duchovních.

Zatím co lid vlivem jesuitů vracel se zpět do lůna matky církve, měl Ferdi- nand trápení se svým vlastním následní- kem, Maxem II., který vychováván byl si- ce ve Španělech, – odkudž si r. 1522 pře- vezl do Vídne podivné zvíře, mohutného černého slona –, ale počal záhy čísti bo- jovní spisy náboženské a ssál z nich po- chyby. Jeho katolická víra se viklala, což projevil otevřeně, jmenovav velmi zná- mého Jana Šebastiana Phausera svým dvorním kazatelem. To byl kněz, který se potácel mezi oběma vyznáními, honose se touhou po reformě, když to nic nestálo, ale vystříhaje se zároveň roz- hodného vyslovení názoru. Teprve když se oženil, stal se výbojnějším, takže bis- kup, universita i jesuité žádali jeho od- stranění.

Ferdinand I. byl by rád zakročil, ačkoliv, sám zrušení kněžského celibátu považoval za nutnou reformu, ale politická situace nutila ho právě, aby také tančil mezi vejci. R. 1558 zřekl se totiž znavený Karel V. císařské koruny a mí- sto něho zvolen Ferdinand I. Tehdejší papež Pavel IV. byl však nepřítelem ra- kouských Habsburgů a prohlásil volbu za neplatnou. Tak se stalo, že Ferdinand musil své katolické sklony krotit, aby si uchoval přízeň protestantských knížat v říši. Pro světskou moc přes svoji pravo- věrnost byl zatlačen do oposice proti Ři- mu.

Phauser byl posléze přece odstraněn a Řím poslal Maxmiliánovi v náhradu

Stanislava Hosia, jenž byl velmi hor- livý u víře. Ten velmi těžce nesl, že »kací- ři jsou trpěni«, a když mu na jeho nářky kdosi namítal, že by stavové neplatili da- ní, kdyby se otevřeněji postupovalo, la- mentoval: »Tak je tedy Kristus prodejný, prodejno i křesťanské náboženství.« – K »praktikám«, kterých rakouské vládní kruhy měly zapotřebí, se nehodil, a pro- to 1560 rozloučil se s ním Maxmilián iro- nicky, pravě, že »ztrátu jeho povzbudivé zábavy lehčeji oželi, věda, že Hosius bu- de na koncilu v Tridentu úspěšněji moci působiti, nežli tomu bylo ve Vídni«.

Tento tridentský koncil, jenž se měl usnášeti o reformách církve v hlavě i údech, usnesl se ve smyslu nejzkratně- lejšího katolicismu. Vídeňští protestanti, kteří si od něho slibovali nápravu, velmi byli zklamaní. Toliko dne 18. června 1564 přečetl jim biskup u sv. Stěpána pa- pežské breve, že za jistých podmínek smí býti přijímáno pod obojí způsobou.

V den, kdy breve Pia IV. slavnostě předčítáno i arcibiskupem pražským u sv. Víta – 25. července 1564 – Ferdi- nand I. ve Vídni zemřel.

Jen ti lidé

»Domek v Bolevecké ulici č. 106 v Horních Měcholupích v Praze 10 koupil v roce 1984 za 58 189 Kčs příslušník SNB J. Kuchla. Jako u řady dalších nemovitostí šlo i v tomto případě o majetek, který přešel do vlastnictví státu a OPBH v Praze 10 propadnutím majetku emigrantů, a jako všechny domy měl i on svůj osud spojený s osudem svých obyvatelů. Jedním z nich byla i Josefa Pechátová. Žila v něm nejprve s manželem, potom s dětmi a nakonec se na něj chodila dívat přes plot... Z několikahodinového povídání vybíráme:

Domek jsme začali s manželem stavět v roce 1942. V padesátých letech mi potom manžela zavřeli a když se mne syn ptal proč, napsala jsem na okresní soud v Mostě. Sama jsem to nevěděla. A oni mi odepsali: »K vaší žádosti ze dne 20. května 1962 uvádíme, že ve spisech se nenachází opis rozsudku, jen jeho originál, takže nejde žádný opis rozsudku poslat...« Školák v první třídě dokáže opsat pár řádek, soud ne.

Na podzim se potom manžel vrátil. A v únoru následujícího roku zemřel na služební cestě v hotelu v Novém Městě nad Váhom. Ucházet tam plyn z kamen, nikdo za to nikdy potrestán nebyl. Zůstala jsem sama se dvěma dětmi a invalidní matkou s malým důchodem. Potom jsem se vdala znovu, ale manžela zabil elektrický proud...

Nějak jsme to proklepali, děti vyrostly a domek jsme rozdělili na tři díly, já třetinu, syn a dcera také. Dceru jsme potom vyplatili. A když se kluk vrátil z vojny a zakládal si rodinu, odstěhovala jsem se i já. V domku byl jen byt 2 + 1, tam jsme se nevešli. A tak jsem šla dělat na OPBH domovnici a topičku a dostala gar- sonku. Čtrnáct dnů před tím, než se syn navrátil z dovolené v zahraničí, jsme na něho celý domek převedli a já si vyhradila jednu místnost k doživotnímu užívání.

Když emigroval, poslal lístek: »Mami, mně se tady líbí, já bych tady rád zůstal«. Jel normálně na dovolenou. Potom přišli esenbáci a zeptali se mě: »Paní, máte tady trvalé bydliště?« Já měla v domku na

plotně rozvařený oběd, prádlo na šněře, slepice na dvorku..., ale musela jsem do 24 hodin pryč. Soud rozhodl o tom, že propadá státu. Jistě, o pro- dej jsem žádala. Napsala jsem na ONV i OPBH Prahy 10, slíbili, že mne budou o prodeji informovat, ale nikdo se neozval. Potom jsem jednou přišla a už tam byl nový majitel pan Kuchta. Přitom jsem na národním výboru a potom na OPBH dělala od roku 1940. Všichni věděli, že jsem dům stavěla, rukoudáním mě ujistili včetně tehdejšího ředitele OPBH pana Froňka, že se vše zařídí. Potom, když mne měli potkat, přecházeli raději na druhý chodník.

Co si o nich myslím? Podívejte se, když byl syn po emigraci odsouzen k propadnutí majetku, chtěla jsem si vzít svoje věci. A z ONV mi odepsali: »Při soupisu jste uvedla, že věci umístěné v hospodářském stavení jsou vaše. Vzhledem k tomu, že jste o tom nepředložila důkazy, finanční odbor vychází z toho, že všechny věci v zajištěné nemovitosti patří od- souzeným a vaše tvrzení vlastnické právo neuznává. Předmětné nemovitosti převede do správy OPBH 10. Z toho důvodu rušíme právo užívat hospodářské stavení. Jako spoluvlastnice zahrady máte samozřejmě právo tuto používat. Dále uvádíme, že Vaší žádosti o vydání dětských knih s podstaty pro- padlého majetku nemůžeme vyhovět, knihy byly převedeny do antikvariátu«. K fyzické přejímce věci mne samozřejmě nikdo nepozval, i když slíbili...

Zahrada? zůstaly mně její dvě třetiny. Ty byly psané na mne a dceru. Ale jediný přístup na ni byl kolem domku. Žádala jsem na ONV o umožnění přístupu, protože pan Kuchta se ohrazoval tím, že třetina zahrady patří jemu a v kupní smlouvě není zakotvena podmínka o mém přístupu na parcelu. Národní výbor mi odepsal, že s panem Kuchtou nemohli jednat, protože je na služební cestě. Vstup mi potom povolil Státní statek Petrovice zadem přes pole..., ale až po sklizni kukuřice. Takže mi celá úroda shnila.

Dnes? Zahradu vykoupil stát, stavěl se tam panelák. Dostala jsem korunu čtyřicet za čtvereční metr. Volala jsem tomu znalci, že je to snad trochu málo, v Dolních Měcholupích se platilo devět korun. A on na to, že je pozemek v zanedbaném stavu. Myslím si, že kupovali půdu a ne seno...

Co mne na tom nejvíce mrzí? Ma- jetek ne, i když bych domek chtěla zpátky. Mám v něm kus života. Ale chování lidí. Vždyť to byli lidé, s nimiž jsem léta na ONV i OPBH dělala. Znali mě, věděli o mně i domku všechno. Když už, tak mohli brát ohled aspoň na děti. Byly sirotci, otec jim zemřel proto, že byl v tomhle státě binec, můj druhý manžel také, a všichni věděli, jak jsem se musela protloukat, že jsem navíc vzala i topení ve dvou kotelnách. To. zklamání mne mrzí dodnes, ostatní už přebolo.

sak
Večerní Praha

JEDINA ČESKA BANKA
The Berwyn National Bank
7112 West Cermak Road
Berwyn, Illinois
(708) 788-4700

Člen FDIC
OSLAUVJE 52 ROKU

Přijme se:

Loyola University

roznášeči jídla na plný - na částečný čas, pomoc do kuchyně, obsluha v jídelně, obsluha s jídlem, mytí nádobí. Musí se dorozumět anglicky. Hlaste se osobně nebo volejte po 1. lednu 1991.

Roh 6525 N.Sheridan Rd. a Loyola Ave., (2. posch. Mertz Hall) Chicago.
Tel.: 312 - 508 - 3341

Potřebuji do české restaurace, area Bensenville, cook a waitres, full or part time. Volejte:
708-766-5454

Přijme se osoba na lehkou práci nemusí mít zkušenosti, zaučíme, dobrý plat. Různé hodiny.
976 - 7355

Shampoo girl wanted

in Park Ridge
Call: (708) 692 - 3800

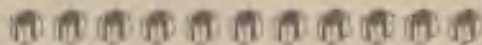
Hair stylist wanted

in Park Ridge with following
Up to 60% commision
Call: (708) 253 - 4541

Kde možno koupit HLASATEL:

- Austin a Čermák Rd. Cicero — stánek
- Miloš Pancner 6038 W. Čermák Rd., Cicero
- Prague Sausage 6312 W. Čermák Rd., Berwyn Pouze nedělní
- Redakce Hlasatele 6426 W. Čermák Rd., Berwyn
- Fred Pancner 6514 W. Čermák Rd., Berwyn
- Hon Oak Park & Čermak Rd. Berwyn — stánek
- 26th & Ridgeland Berwyn, stánek — nedělní
- Čermák Rd. & Ridgeland Berwyn, stánek — nedělní
- Čermák Rd. & East Ave. Berwyn — stánek
- V New Yorku: Candy Store 1437 - 1st Ave., New York, NY

• Americké velvyslanectví v Praze

MIKI SPIGL

Cermak Road Realty
6226 záp. Čermák tř.
Berwyn, Ill.
č. tel.: 484-4800

Rodinný domek
na prodej
v okolí Chicaga
Pište do redakce Hlasatele
pod značkou:
Cena podle dohody

Apt. for Rent

CICERO

1 1/2 rooms \$265,-

2 1/2 rooms \$295,-

4 rooms \$400,-

Plus security deposit, heat included, stove and refrigerator. No pets. Austin Arms apartment c/o Central Federal savings.

708/656-5000 ext.235 Bob

Byt k pronajmuti

Berwyn, 18 Harlem. 3 1/2 místnosti, od 1. února, lednička, kamna, s topením a chlazením. Místnost na prani a rezervované parkování. \$400,-. Volejte:

562 - 2307

Cicero: Vlc. 21st & Central, 2nd fl., 2 bdrms \$430.00/mo. Plus Sec deposit. Immediate occupancy, incl.kitchen appliances and heat. 2 bl. to Cermak Bus & Douglas El. 1 bl. to Jewel. No pets. Phone 9 - 4. for appt. M-F.
(708) 656 - 3250

Auto for sale

Is it true...Jeeps for \$44,- through the U.S. Gov t? Call for facts!

504-649-5745 ext. S-10654

Prodám

1984 Mercedes Benz, model 300 SD. Stříbrná barva, vevnitř modrá kůže. Ve výborném stavu, cena \$14,500. Volejte:
(708) 484 5364

Mám největší sbírku titulních stránek novin v Evropě. Kolekce pochází z 250 současných i zaniklých států a je tištěna v 180 jazycích. Za noviny ze státu, ve kterém bydlíte zašlu poštovní známky, nebo barevné pohledy z Československa i Evropy.

Miroslav Brchel
Franka 1637

25601 Benešov, Československo

Bus. opptys Distributors

Wanted for eastern Europe, consumer and industrial products. Join International Network.

Write:
A.C.E.
P.O. Box 34631
Chicago, IL 60634-0631

P.S./WASHINGTON

a weekly column by
U.S. Senator Paul Simon of Illinois

AIR BAGS AND GOVERNMENT'S ROLE

My wife and I decided that our 1980 Chevrolet, with well over 100,000 miles on it, should be traded in for a new American-made car. I travel a great deal, usually not in my car, but I have become safety conscious because of the accidents and tragedies I have seen.

Whether it is greater safety at railroad crossings, or making O'Hare Airport in the Chicago area more safe, these are issues I've spent a great deal of time on.

I use my car seat belt, not only because of the statistical evidence that using seat belts saves lives, but I had a friend die in an accident because he was not wearing a seat belt. And I recall what a Jackson County emergency ambulance service driver told me, "I've never taken a dead body out of a car when the person was wearing a seat belt."

But the latest automobile safety improvement beyond seat belts is air bags. Again, the statistics are clear, and if you doubt the statistics gathered by the federal government, just listen to what the insurance people have to say. They are interested in saving lives -- and money.

Because of that knowledge, when Jeanne and I went to buy a new car we decided that we would get one with an air bag on the driver's side and one on the passenger's side.

To my amazement, the only cars that have that are the Lincoln and the Mercedes.

I told the automobile sales people with whom I talked that I would be willing to pay an extra \$500 or \$1,000 if I could have an air bag on both sides. "Sorry," I was told by everyone, "We don't do that."

The good news is that by 1994, nearly all cars will be available with air bags on both the driver and passenger sides.

Chrysler, to its credit, was first to have air bags on the driver's side in all its American-

made cars. But if it's clear that air bags would save thousands of lives -- and it is -- why should we be selling any new cars in the United States, whether they're made here or abroad, that do not have at least two air bags? All this brings up the fundamental question of how far government should go in our lives.

The first question is whether an action will actually save lives or accomplish something worthwhile. In many cases, lawmakers have less-than-obvious choices. In this one, the evidence is decisive.

The second question is whether a theoretical answer can actually be enforced. There are areas in our personal lives where enforcement becomes difficult, if not impossible. But in the regulation of cars, enforcement is relatively easy.

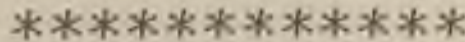
A third question is one of cost. I have read different estimates on what air bags add to the manufacturer's cost on a car. But it is probably around \$200 per air bag. Is it worth it to add that burden on the public? My answer is yes, though people I respect differ with me. But when you look at the lives that can be saved, I find the evidence compelling.

This type of decision, with the same three criteria, faces legislators whether they sit on a city council, county board, state legislature, or in the U.S. Congress.

Should we have fluoridation of our public water? Should we encourage states to prohibit alcoholic drinking among those under 21? Should a county have zoning? The questions go on and on.

In some cases, I decide that government should provide leadership, and in some cases I decide against it.

But where government should act is one of those fundamental questions that legislators face over and over, and your insights and practical suggestions on these issues can help us make better decisions.

Hledá se kniha

od Vladimira Klácela:
"VĚČNÝ KALENDÁŘ"
čili kniha Svojanovská. Skládal a v květnu 1877 dokončil L. Klácel.

Pište do redakce Hlasatele

Překládám do angličtiny legální doklady školní a osobní notářsky ověřené.

O. KOVAR

Pište na adresu:
P. O. Box 313
Riverside, IL 60546
nebo volejte:
(708) 442-7115

INVESTOŘI, hlaste se!

Pro české vedení HI-TECH firmy se hledají investoři k zavedení výroby optických komputeroých disků s vyhlídkou na multimilionovou spotřebu na zdejším i zahraničním trhu. Pospěšte, zájemci, a volejte o nezávaznou informaci na tento bezkonkurenční výrobek.

Volejte: (708)484-1118, kdykoliv

(Přehled význačných novinářských článků, které byly zanedbány a nebyly uveřejněny ve většině národního tisku.)

Vystupňování tlaku. Koalice pro Ameriku v nebezpečí - pestrá kolekce finančních bezohledných trhvců - jako je zbankrotělý spekulant se stříbrem William Kennedy, registrovaný agent Kuwaitu a proizraelský politický aktivista - zahájil druhou vlnu celostránkových inserátů v novinách. Skupina se zřejmě obává, že propuštění rukojmích Saddam Husseinem, jakož i nedávné diplomatické overtury presidenta Bushe, mohly by vést k hrůzu nahánějícím výsledkům ze všech možných a tím je mír. Této skupiny ne- jposlednější inserát perversně konstatuje:

"Pravděpodobněji se přičiníme o vypuknutí války, řekněme-li Saddam Husseinovi, že Amerika a svět jsou ochotny sedět a vyčkávat". Spotlight vyličil plné pozadí této skupiny - do podrobnosti, které se nikde a nikdy před tím neobjevily - ve svém čísle ze 17. prosince.

Dobrý odhad. Senátor John Kerry (dem. Mich.) má také své výhrady k dobrodružství presidenta v Zálivu. Dle senátora: "President zcela náhle riskoval čest našeho národa vystupňováním hrozby války, kterou nepromyslel, závazkem, jenž neospravedlnil, tvrzením, že ochránil světový řád, který nepopsal a zcela pravděpodobně začne válku, k jejímž vyhlášení nemá vůbec žádné autority".

Špatná volba. Přítel a spojenec presidenta Bushe, president Hossain M. Ershad, nedávno shozený diktátor Bangladeše, byl zatčen spolu se svou ženou. Nová vláda Bangladeše obvinila Ershada z pašování zlata a krádeže veřejných fondů. Ershad, spolu s množstvím jiných diktátorů byl naverbován Bushem jako dirigent provolávání slávy pro vojenské dobrodružství amerického presidenta v Perském zálivu. Špinavá historie Ershada a ostatních v antiirácké "alianci" byla přinešena ve Spotlight ze 17. prosince.

Zůstanete naladěniSoudní obžehování Freda Leuchtera bylo odloženo až na 22. ledna. Pod tlakem Beate Klarsfeldové, profesionálního "honce nacistů", která má svou základnu ve Francii, stát Massachusetts obvinil Leuchtera z provozování inženýrství bez licence. Případ je stále nevyřízený. Leuchter, uznávaná a po celé Americe známá autorita na plynové komory a ostatní formy legálních poprav, vyvedl pani Klarsfeldovou z rovnováhy svým veřejným uzávěrem, založeným na vědeckých vyšetřováních na samém místě, že nemohlo být žádné masové spalování plynem v Osvětimi, polském internačním táboře (pozn. překl.: v té době správně "německým" koncentračním táboře), o kterém se říká, že byl největším "vraždicím střediskem" během druhé světové války. (Pozn. překl.: Údaje o počtu obětí v Osvětimi se značně liší. Arthur B. Butz, ve své knize "Podvod dvacátého století" - "Případ proti domnělému vyhlazení evropských židů", uvádí mnoho

autorů a badatelů v této nechutné záležitosti. Někteří tvrdí, že nikdo nepřišel o život, jiný mluví o statisících upálených. Dle mých známých, kteří byli v Osvětimi, přišlo o život asi 80 tisíc lidí. Tak či onak, sionisté budou trvat na největším možném čísle, neboť utrpení jejich vlastních lidí je pro něj velmi výnosným obchodem, jak po stránce politické tak i finanční. Ovšem prodávání vlastního utrpení je nejnižší bod, na který lidská bytost může klesnout).

Bohatí a chudí. Dle kanadských novin "Calgary, Alberta Sun", rozdíl mezi Spojenými státy a Kanadou je následující: Spojené státy mají George Bushe, Johnny Cashe (hotovost) Bob Hope (naději), Charlie Pride (hrdost) a Stevie Wonder (zázrak). Kanada má Brian Mulronoy, žádný cash (hotovost), žádnou hope (naději), žádnou pride (hrdost a žádný wonder (zázrak).

Honba za zaměstnáním. Zkrachovalá politická veličina, republikánský zástupce Domu Chuck Douglas z New Hemshire, hledá po své prohře v posledních volbách nové zaměstnání. Poslal dopisy sedmnácti prominentním advokátním kancelářím. Dopis začíná: "Vážený vedoucí společníku. Právě jsem byl poražen v nepředvídaně zmateném volebním závodu o znovuzvolení do kongresu. Mám v úmyslu vrátit se do právní praxe. Jakožto člen kongresu, který si dobyl dle existujících pravidel etiky starošinského práva, jsem schopen začít jakoukoliv representační činnost bez odkladu přístupu do zasedací síně kongresu či k vedoucímu personálu výboru". Někteří příjemci dopisu popsali jej takto: "Společenský beztaktník", "charakteristický pro osobu nízké třídy" a "trochu silný".

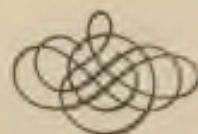
(Spotlight ze dne 24. prosince 1990, str. č.2)
Přel.: J.M.

Něco z českých aforismů M. Zeleného

Všechny společnosti jsou založeny na pravidlech, která ochraňují těhotné ženy a malé děti. Vše ostatní je politický nadbytek a luxus. Stavět civilizovanou společnost na jiných principech než "Ženy a děti první"! je nejen nemoudré, ale i sebevražedné. Přesto se ideologové, idealisti a různí ministři financí (všichni mužského pohlaví) snažili a budou snažit tato pravidla ignorovat, zdánlivě bez konce.

Žádná "konečná" rozhodnutí ve stavu únavy či hladu!

Slon je myš realizovaná dle scénáře federální vlády.

Poslouchajte
Československou
půlhodinku
na radiové stanici
WCEV 1450 AM

každou
středu a
čtvrtek
v 8.05 večer
řídí Jerry Jiráček

ŠTASTNÝ NOVÝ ROK

Dovolujeme si touto cestou co nejsrdečněji poděkovat za přízeň a důvěru projevenou během roku 1990 firmě F. Pancner, Inc. Věříme, že nám i nadále zachováte svou přízeň a přejeme Vám a Vašim drahým hodně zdraví, úspěchu a spokojenosti v novém roce 1991.

Máme velký výběr importovaného zboží z Československa a jiných evropských zemí

křišťálové sklo, keramika, granátové šperky, panenky, kuchyňské potřeby, koření, byliny, cukrovinky, šátky na hlavu, pentle na kroje, kapesníky, české knihy, rekordy a kazety.

Trnka - Czech-English-English-Czech dictionary = \$7.95. Say it in Czech (English-Czech Phrase book) = \$3.50. Czech language program (Audiocassette with Lesson manual) = \$9.98.

Sušené hříbky imp. z Evropy, světlé, drobné, krájené: 1 lb \$26.50, 1/2 lb \$14.00, 1/4 lb \$7.50.

Velký výběr blahopřání v řeči české, slovenské, anglické, polské, německé a italské. Zboží je možno koupit na kredit karty VISA a MASTER CARD.

Přijďte, rádi Vás obsloužíme!
F. PANCNER, INC.

6514 W. Cermak Road, Berwyn, IL.

Tel.: (708) 484-3459

Zástupce Tuzexu

Obchodní hodiny: Denně od 9.30 ráno do 6.00 večer, v sobotu od 9.00 ráno do 6.00 večer, v neděli zavřeno.

Navštivte svobodné

ČESKOSLOVENSKO 1991

Nyni bez viza a povinné výměny.

Každý měsíc máme 3 skupinové odlety do Prahy a Bratislavy za nejnižší ceny

Levné ceny do evropských měst

PRAHA	621.00	FRANKFURT	389.00
VÍDEŇ	489.00	MNICHOV	498.00
LONDÝN	349.00	PAŘÍŽ	389.00

Pronajmutí aut v Evropě za velmi výhodné ceny.

Za sluncem a příjemnou pohodou.

Jeden týden pobytu, letenka a hotel od:

JAMAICA	379.00	MEXICO	379.00
ORLANDO	329.00	HAWAII	753.00

Zavolejte o podrobné informace

WEBER TRAVEL AGENCY

6805 W. Cermak Road, Berwyn, IL. 60402
Tel.: 708-749-1333

Z Hradu nebyla Praha řízena ani ve středověku

Proto slula zlatá a stověžatá

V Praze jsme doma.

Chceme dosáhnout toho, aby o všech otázkách života pražské obce rozhodovali její obyvatelé či jimi volení zástupci zcela suverénně. Hodláme co nejdůrazněji prosazovat novelizaci zákona ČNR o obecním zřízení a zákona ČNR o hl.m.Praze, s cílem získat pro zastupitelstva našeho města právo samostatně rozhodovat i o takových otázkách, jako jsou bezpečnost, výstavba, doprava, zdravotnictví, školství.

Tyto zákony jsou sice nové, ale obsahují prvky socialistického centralismu.

Není-li moc demokraticky dělena shora dolů (od hradu do podhradi), je občan zbavován nejen odpovědnosti, ale také iniciativy.

Hlavní pilíř zdravé obce, solidarismus různých vrstev společnosti, stojí a padá s mírou odpovědnosti obyvatel za stav obce.

Pražská demokratická koalice nechce, aby vládu jedné strany nahradila vláda jednoho hnutí. Největší bohatství Prahy · svobodný a činorodý občan.

Čs. národní kongres
Čs. strana lidová
Iniciativa soukromě podnikajících pražanů
Křesťansko-demokratická strana
Liberálně-demokratická strana
Národně sociální strana
Nezávislí kandidáti
Podnikatelsko-živnostenská strana
Republikánská unie · svobodný blok
Strana integrace
Strana zelených

Již ve středověku si občané Prahy dokázali velmi úspěšně rozhodovat o svých věcech sami, bez vodění za ruku a poručníkování shora.

Pražská demokratická koalice bude podporovat ustavení zemského zřízení v České republice, se snahou dosáhnout pro Prahu statut země: Praha · Čechy · Morava · Slezsko.

Čestmír Čejka, 62, l., náměstek primátora, NSS, bývalý pol. vězeň, kandidát PDK na primátora města Prahy.

Ing. Pavel Činčera, 44, l., analytik, RU-SB

Ing. Ladislav Batora, 38 l., nám. ředitele STE, NSS

Ing. Josef Cuhra, 51 l., projektant ekologických technologií, nezávislý kandidát · člen KDS

Zdeněk Slavík, 68 l., žurnalista, NSS, bývalý pol. vězeň

Akad. arch. Tomáš Smetana · LDS

Z programu PDK:

Chceme, aby klid a bezpečnost zavládly v pražských ulicích a domech. Považujeme za nezbytné zřídit městskou pořádkovou policii.

Obecní prostředky využijeme k tomu, aby se opět sázely a udržovaly stromy. Pražskou zeleň budeme chránit za každou cenu. Nechceme, aby naše děti byly strašeny respirátory, které jim doporučuje ministr Martin Bojar.

Snadno a rychle uskutečnitelným snížením prašnosti pražských ulic výrazně zmenšíme působení ostatních škodlivin v ovzduší.

Dokážeme zainteresovat podnikatele, živnostníky a spolky na účinných zásadách do sociální sféry oblasti ve prospěch důchodců, invalidů, osamělých maminek, rodin s nízkým příjmem na hlavu.

Samosprávou ve formě živnostenských a obchodních komor chceme nahradit byrokratické poručníkování a nedůstojné podezírání.

Je třeba umožnit pracovníkům podniků tohoto města vykonávat svou práci na vlastní odpovědnost a riziko, bez zbytečných úředníků, ku prospěchu a užitku jejich i našemu.

